

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Comori de Adevăr (I)

Stând de vorbă rațional
cu Creatorul nostru

ianuarie - martie 2023

Cuprins

1. **Cuvântul lui Dumnezeu către omenire astăzi**
2. **Cuvântul plin de putere al lui Dumnezeu**
3. **Șerpi înfocați**
4. **Dă-mi ulei în lampa mea**
5. **Evanghelia în Vechiul Testament**
6. **Legea eternă a lui Dumnezeu**
7. **Taina evangheliei**
8. **Pironit pe crucea Lui**
9. **Dacă (ne) mărturisim păcatele...**
10. **„Sfințește-i prin Adevărul Tău”**
11. **Vechiul legământ**
12. **Veniți, să (ne) judecăm împreună**

Ilustrații: Adobe Stocks pe copertă și la paginile 38, coperta 4; Map Resources la paginile 4, 70, coperta 4.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 99, Nr. 1, ianuarie - martie, 2023. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2023, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022-9993, SUA.

Păzitorul Adevărului

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulspereantei.ro

www.farulspereantei.ro

Cuvânt înainte

Este într-adevăr o creație uimitor de măiastră cea pe care Cel Atotputernic a modelat-o și susținut-o aici pe pământ timp de peste 6.000 ani. Și apogeul care a în-cununat măreția Sa creație este rasa umană făcută după propriul Său chip! Aceasta este rasa de ființe create cu scopul de a locui această planetă și a exercita stăpânire asupra ei. Datorită inteligenței și puterii de raționare datorite omenirii, acestei specii - homo sapiens - i-a fost încredințat acest privilegiu - totuși, deasupra tuturor, ea este singura căreia i-a fost oferită oportunitatea de a trăi pentru totdeauna în prezența plină de bucurie a maiestuosului Creator de-a lungul veșniciei.

„Asemenea fiecărui privilegiu sau responsabilități, acesta vine însoțit de condiții. Creatorul cel drept și îndurător al universului prezintă în mod simplu și clar aceste condiții înaintea noastră și ne invită să raționăm cu El, așa încât să putem înțelege clauzele legământului Său.

Ca urmare, în următoarele trei luni, studenții școlii de Sabat din întreaga lume vor studia subiectul esențial „Stând de vorbă rațional cu Creatorul nostru”. Aceasta este prima parte a unei serii intitulată „Comori de Adevăr”, ce durează un an, oferind o înțelegere esențială a minunatelor pietre prețioase de adevăr, care au o valoare colosală în pregătirea pentru veșnicie. Toți cei care doresc să fie salvați trebuie să aibă o credință profundă, sinceră, neprefăcută, în Dumnezeu și o experiență creștină victorioasă, care va rezista chiar și încercărilor aspre ale orei finale din istoria pământului.

„O religie care se adresează creaturilor inteligente va produce dovezi rezonabile ale autenticității ei, pentru că vor fi rezultate marcante în inimă și caracter. Harul lui Hristos va fi manifestat în comportamentul lor zilnic. Putem întreba fără ezitare pe cei care pretind că sunt sfințiți: Apar în viața ta roadele Duhului? Manifesti tu blândețea și umilința lui Hristos, și revelezi tu faptul că înveți zilnic în școala lui Hristos, modelându-ți viața după modelul vieții Sale neegoiste?

Cea mai bună dovadă pe care o poate avea oricare dintre noi despre legătura noastră cu Dumnezeuul cerului este că păzim poruncile Sale. Cea mai bună dovadă despre credința în Hristos este neîncrederea în sine și dependența de Dumnezeu. Singura dovadă demnă de crezare a faptului că rămânem în Hristos este că reflectăm chipul Său. Doar în măsura în care facem aceasta, dăm noi dovadă că suntem sfințiți prin adevăr, pentru că adevărul este exemplificat în viața noastră zilnică.” — *Ye Shall Receive Power*, p. 121.

„Există mulți care, deși se străduiesc să asculte de poruncile lui Dumnezeu, au doar puțină pace sau bucurie. Această lipsă în experiența lor este rezultatul unui eșec în a exercita credința. Ei umblă ca și într-un teren salin, într-o pustie arsă de soare. Ei cer puțin, când ar putea cere mult; pentru că nu există limită a promisiunilor lui Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 563 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

Rugăciunea noastră este ca noi toți să fim îmbogățiți de Lecțiile Biblice de Sabat din acest trimestru, și ca să fie întărită din abundență credința noastră prin faptul că într-adevăr stăm de vorbă rațional cu Cel Omniscient (Atotștiutor)!

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 7 ianuarie 2023

Darul Sabatului Întâi pentru un Centru Educațional și de Sănătate în Adygea, Caucazul de Nord, Rusia

Teritoriul Rusiei este de 17.125.191 km² (6.612.073 mile²), cu o populație de aproximativ 146.780.000 oameni, dintre care 111 milioane sunt ruși. Între restul de 35 milioane sunt reprezentanți ai mai mult de 180 de naționalități. Religia predominantă este cea ortodoxă (42%), urmată de islam (30%). Alte religii includ catolicismul (3%), ortodoxismul de rit vechi și protestantismul (2%), budismul, iudaismul și greco-catolicismul (1%).

Din 1925, mesajul reformei a fost proclamat aici în circumstanțe foarte dificile. Mulți frați au fost închiși pentru cuvântul lui Dumnezeu. Unii și-au sacrificat viețile de dragul adevărului. În anii 1990, biserica noastră a avut ocazia de a predica liber și a folosit activ această oportunitate. În iunie 2018, a fost organizată Uniunea Rusă. În decursul ultimilor ani, ocaziile noastre de a predica deschis au devenit foarte limitate, așa încât am căutat o bucată de teren afară în natură, unde să ținem întâlniri de tabără și pentru lucrarea misionară de sănătate. Domnul ne-a îngăduit să cumpărăm aproximativ 5 hectare pe un deal în munții Caucaz, cu vedere spre aceste peisaje montane uimitoare. Întrucât este foarte dificil să găsim apă în regiunea muntoasă, prețul terenului a fost destul de mic. Însă Domnul S-a îngrijit de aceasta, și ne-a ajutat să găsim pe acest teren un izvor de apă atât pentru consum (potabilă), cât și pentru un eleșteu. Suntem recunoscători Domnului pentru această mare binecuvântare a Providenței Sale! În vara anului 2019, am ținut prima întâlnire de tabără pe această proprietate, deși am putut construi doar structuri de vară pentru întâlniri, o sală de mese, și o casă mică, având 2 camere. Un medic a fost invitat să țină acolo un seminar de sănătate. În armonie cu lumina din Spiritul Profetic, și ținând cont de circumstanțele noastre, vedem un potențial mare pentru lucrare misionar-medicală, dacă s-ar construi clădirile adecvate pentru acest scop.

Credem că prin îndurarea Domnului și cu ajutorul fraților din întreaga lume, Domnul ne va ajuta să îndeplinim acest proiect care este imposibil de plătit de către frații noștri locali. Fie ca Domnul să binecuvânteze pe fiecare dintre cei care doresc să susțină acest proiect cu rugăciuni sau resurse financiare.

Frații și surorile voastre din Uniunea Rusă

Cuvântul lui Dumnezeu cătore omenire astăzi

Text de memorat: „Așa vorbește Domnul: **Blestemat să fie omul care se încrede în om, și care face din carne (n. tr. din cel muritor) arma sa, și a cărui inimă de îndepărtează de Domnul.**” (Ieremia 17:5 engl. KJV).

„În îndurarea și credințioșia Sa, Dumnezeu permite adesea aceloră în care ne punem încrederea să ne dezamăgească, pentru ca să învățăm cât de nebunește este a ne încrede în om și a face din carne arma noastră.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 486 engl. (cap. 41, *În contact cu alții*).

Studiu recomandat: *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 460-463 engl. (cap. 65, *Studiați Biblia pentru voi înșivă*); *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 129-137 engl. (cap. 16, *Cartea cărților*).

Duminică

1 ianuarie

1. CUM A FOST DATĂ BIBLIA?

a. În ce mod au fost date Scripturile? (Oferiți detalii).

2 Timotei 3:16; 2 Petru 1:21; Numeri 12:6.

2 Timotei 3:16: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.”

2 Petru 1:21: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”

Numeri 12:6: „Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”

„Nu cuvintele din Biblie sunt inspirate, ci oamenii au fost inspirați. Inspirația nu acționează asupra cuvintelor omului sau a expresiilor sale, ci asupra omului însuși, care, sub influența Duhului Sfânt, este inspirat cu gânduri. Însă cuvintele și gândurile primesc amprenta minții individuale. Mintea divină (gândul divin) este difuzată. Mintea divină și voința sunt combinate cu mintea și voința umană; în acest mod, afirmațiile omului sunt cuvântul lui Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 21 (cap. 1, *Inspirația scriitorilor profețiilor*).

b. Când căutăm călăuzire de la Dumnezeu, ce trebuie să realizăm cu privire la vise și viziuni? Deuteronom 13:1-5; Ieremia 29:8.

Deuteronom 13:1-5: „Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: ‘Haidem după alți dumnezei – dumnezei pe care tu nu-i cunoști – și să le slujim!’; să n-ascuți cuvintele aceluia proroc sau visător de vise, căci Domnul Dumnezeuul vostru vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul Dumnezeuul vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. Voi să mergeți după Domnul Dumnezeuul vostru și de El să vă temeți; poruncile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți și de El să vă alipiți. Prorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului Dumnezeuului vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v-a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată de la calea în care ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să umbli. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.”

Ieremia 29:8: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: ‘Nu vă lăsați amăgiți de prorocii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; n-ascutați nici de visătorii voștri, ale căror vise voi le pricinuiți!’”

c. Care sunt unele cauze ale viselor? Eclesiastul 5:3, 7.

Eclesiastul 5:3, 7: „Căci, dacă visele se nasc din mulțimea grijilor, prostia nebunului se cunoaște din mulțimea cuvintelor... ⁷Căci, dacă este deșertăciune în mulțimea viselor, nu mai puțin este și în mulțimea vorbelor; de aceea, teme-te de Dumnezeu!”

d. Cum trebuie să testăm profeții? 1 Corinteni 14:32; Isaia 8:19, 20.

1 Corinteni 14:32: „Duhurile prorocilor (engl. profeților) sunt supuse prorocilor.”

Isaia 8:19, 20: „Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc!”, răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeuul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.”

Isaia 8:19, 20, engl.: „Și când vă vor spune, Căutați la cei care au spirite ale morților, și la vrăjitori care șoptesc și bolborosesc: nu ar trebui un popor să Îl caute pe Dumnezeuul Său? Pentru cei vii la cei morți? La lege și la mărturie: dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt, este pentru că nu se află nicio lumină în ei.” (engl. KJV).

2. SUNT SCRIPTURILE INFALIBILE?

a. În ce grad ne putem încrede în puritatea Cuvântului lui Dumnezeu? Psalmi 12:6, 7.

Psalmi 12:6, 7: „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori. Tu, Doamne, îi vei păzi și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie.”

„Avem o Biblie plină de cele mai prețioase adevăruri. Ea conține alfa și omega cunoștinței.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 309 engl. (cap. 8, *Pericole*).

„În Biblie avem sfatul fără erori al lui Dumnezeu. Învățăturile ei, transpuse în practică, îi vor pregăti pe oameni pentru orice post al datoriei. Ea este vocea lui Dumnezeu care vorbește zilnic sufletului. Cu câtă atenție ar trebui să studieze tinerii cuvântul lui Dumnezeu și să acumuleze ca pe o comoară sentimentele ei în inimă, pentru ca preceptele ei să poată fi făcute să conducă întregul comportament.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 441 engl. (cap. 39, *Cauza din Iowa*).

„În Cuvântul Său, Dumnezeu a încredințat oamenilor cunoștința necesară pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie acceptate ca o revelație infailibilă, plină de autoritate, a voinței Sale. Ele sunt standardul de caracter, revelatorul doctrinelor, și testul experienței.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 13 engl. (cap. *O revelație infailibilă*).

„[Tinerii] au nevoie de un sfătuitor fără erori, un ghid infailibil. Pe acesta îl vor găsi în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu sunt studenți sânguincioși ai acelui Cuvânt, ei vor face greșeli grave, care vor păta fericirea lor și pe cea a altora, atât pentru viața prezentă, cât și pentru cea viitoare.” — *Solii pentru tineret*, p. 443 engl. (cap. 151, *Nevoia de sfat și călăuzire*).

b. Cât de trainice sunt principiile găsite în Scriptură? Matei 24:35; Psalmi 119:160; Isaia 40:8.

Matei 24:35: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Psalmi 119:160: „Temelia Cuvântului Tău este adevărul și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.”

Isaia 40:8: „Iarba se usucă, floarea cade, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.”

„[Hristos] a învățat că toți trebuie să înțeleagă cuvântul lui Dumnezeu. El a indicat spre Scripturi ca [fiind] de o autoritate neîndoielnică, și noi ar trebui să facem același lucru. Biblia trebuie să fie prezentată drept cuvântul Dumnezeului infinit, [și] sfârșitul tuturor controverselor și temelia a toată credința.” — *Parabolele Domnului*, p. 39, 40 engl. (cap. 2, „Semănătorul a ieșit să semene sămânța”).

„Biblia, primită în întregime și studiată ca vocea lui Dumnezeu, spune familiei umane cum să ajungă în locașurile de fericire eternă, și [cum] să își asigure comorile cerului.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 444 engl. (cap. 58, *Biblia – cea mai importantă carte pentru educație în școlile noastre*).

„Nu va fi educația dată în școlile noastre de un caracter care va da o cunoaștere mai hotărâtă a cuvântului lui Dumnezeu, și care va aduce sufletul într-o legătură vitală cu Dumnezeu, menținându-L pe Dumnezeu în fața ochiului minții, și trezind fiecare sentiment mai bun al sufletului? Acesta este genul de educație care este la fel de durabil ca veșnicia.” — *General Conference Daily Bulletin*, 6 martie 1899.

Marti

3 ianuarie

3. PRIMIND SCRIERILE INSPIRAȚIEI DIVINE

a. Ce trebuie să realizăm noi când Dumnezeu vorbește prin profeții Săi? **Ieremia 1:4-9; 1 Tesaloniceni 2:13.**

Ieremia 1:4-9: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: ‚Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale te cunoșteam și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.’ Eu am răspuns: ‚Ah, Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil.’ Dar Domnul mi-a zis: ‚Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci. Nu te teme de ei, căci Eu sunt cu tine ca să te scap’, zice Domnul. Apoi Domnul Și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: ‚Iată, pun cuvintele Mele în gura ta.’”

1 Tesaloniceni 2:13: „De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți.”

„Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi că ei trebuia să își deschidă mințile pentru instruire, și să fie gata să creadă. El a pronunțat o binecuvântare asupra lor pentru că ei au văzut și au auzit cu ochi și urechi care au crezut...”

Doar cel care primește Scripturile ca pe vocea lui Dumnezeu vorbindu-i este un adevărat învățăcel. El tremură la cuvânt; pentru că pentru el, acesta este o realitate vie.” — *Parabolele Domnului*, p. 59 engl. (cap. 2, „Semănătorul a ieșit să semene”).

„Biblia indică spre Dumnezeu ca autor al ei; cu toate acestea, ea a fost scrisă de mâini omenești; și în variatele stiluri ale diferitelor ei cărți, ea prezintă caracteristicile celor câțiva scriitori. Adevărurile revelate sunt toate ‚date prin inspirație de Dumnezeu’ (2 Timotei 3:16); cu toate acestea, ele sunt exprimate în cuvintele oamenilor. Cel Infinit, prin Duhul Său Sfânt, a revărsat lumină în mințile și inimile servilor Săi. El a dat vise și viziuni, simboluri și chipuri; și cei cărora le-a fost revelat astfel adevărul, au încorporat ei înșiși gândul în limbaj omenesc.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 25 engl. (cap. 2, Ellen White și scrierile ei. *O scrisoare către Dr. Paulson St. Helena, California*, 14 iunie 1906).

b. Ce revelează Dumnezeu frecvent prin profeții Săi pentru a ne ajuta să înțelegem natura atotștiutoare și veșnică a Dumnezeirii? Amos 3:7; Isaia 46:9, 10.

Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.”

Isaia 46:9, 10: „Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune, căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: ‘Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea.’”

„Istoria și profeția dau mărturie despre faptul că Dumnezeul întregului pământ revelează lumii tainele prin purtătorii Săi de lumină aleși. O lume sceptică, ce vorbește și scrie despre educație mai înaltă, vorbește mult și banal despre lucruri pe care nu le înțelege. Ea nu înțelege că educația adevărată, mai înaltă, cuprinde o cunoaștere mai perfectă despre Dumnezeu și Isus Hristos, pe care El L-a trimis. Există doar puțini care înțeleg că toată adevărata știință umană este de la Dumnezeul științei, și că Dumnezeu demonstrează lumii faptul că El este Rege peste toate.” — *Bible Training School*, 1 decembrie 1912.

„În anele istoriei umane, creșterea națiunilor, ridicarea și căderea imperiilor, apar ca și când ar fi dependente de voința și abilitățile superioare ale omului; modelarea evenimentelor pare, într-o mare măsură, să fie determinată de puterea, ambiția sau capriciul său. Însă în cuvântul lui Dumnezeu, perdeaua este trasă la o parte, și noi privim, deasupra, în spatele și prin

tot jocul și contra-jocul intereselor și puterii și pasiunilor umane, agenții Celui Atot-îndurător, îndeplinind în tăcere, răbdător, sfaturile propriei Sale voințe.” — *Profeți și regi*, p. 499, 500 engl. (cap. 40, *Visul lui Nebucadnețar*).

Miercuri

4 ianuarie

4. CE ESTE NECESAR DIN PARTEA NOASTRĂ?

a. Ce tip de atitudine trebuie să avem atunci când studiem Biblia? Isaia 66:1, 2; Ioan 7:17; Fapte 17:10, 11.

Isaia 66:1, 2: „Așa vorbește Domnul: „Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele! Ce casă ați putea voi să-Mi zidiți și ce loc Mi-ați putea voi da ca locuință? Toate aceste lucruri doar mâna Mea le-a făcut și toate și-au căpătat astfel ființa”, zice Domnul. „Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de Cuvântul Meu.”

Ioan 7:17: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura (engl. KJV.: „doctrina”) este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.”

Fapte 17:10, 11: „Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor. Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea este așa.”

„Când sufletul se predă lui Hristos, o nouă putere ia în stăpânire inima cea nouă. O schimbare este îndeplinită, pe care omul nu o poate niciodată îndeplini pentru sine. Este o lucrare supranaturală, care aduce un element supranatural în natura umană. Sufletul care i se supune lui Hristos devine propria Sa fortăreață, pe care El o menține într-o lume revoltată, și El intenționează ca nicio autoritate să nu fie cunoscută în ea, în afară de cea a Lui. Un suflet ținut astăzi în stăpânire de agenții cerești este imposibil de biruit de asalturile lui Satan. Însă, dacă noi nu ne supunem controlului lui Hristos, noi vom fi dominați de cel rău.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 324 engl. (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

„A contrazice, a pune la îndoială, a critica, a ridiculiza este educația pe care mulți au primit-o și rodul pe care îl aduc ei. Ei refuză să admită dovezile. Inima naturală (firească) este în război contra luminii, adevărului, și cunoștinței. Isus Hristos a fost în fiecare dormitor în care ai intrat. Cât de multe rugăciuni s-au ridicat spre cer din aceste încăperi?” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 140.

„Nu există nicio asigurare că doctrina noastră este corectă și liberă de orice pleavă și eroare, dacă noi nu îndeplinim zilnic voia lui Dumnezeu. Dacă îndeplinim voia Sa, vom ști despre doctrină. Vom vedea adevărul în frumusețea lui sacră. Îl vom accepta cu reverență și teamă evlavioasă, și apoi noi vom putea prezenta altora ceea ce știm că este adevăr. Nu ar trebui să existe niciun sentiment de superioritate sau înălțare de sine în această lucrare solemnă.” — Ibid., p. 46.

b. Care parte din Biblie este mai importantă decât restul?

Romani 15:4; Luca 24:27; Isaia 28:10.

Romani 15:4: „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.”

Luca 24:27: „Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

Isaia 28:10: „Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”

„Fiecare parte a Bibliei este dată prin inspirație de Dumnezeu și este profitabilă (de folos). Vechiul Testament, nu mai puțin decât Noul, ar trebui să primească atenție. În timp ce studiem Vechiul Testament, vom descoperi izvoare vii care bolborosesc ieșind [la suprafață] acolo unde cititorul neatenț zărește doar un deșert.

Vechiul Testament aruncă lumină asupra Noului, și Noul asupra Vechiului. Fiecare este o revelație a slavei lui Dumnezeu în Hristos.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 462 engl. (cap. 65, *Studiați Biblia pentru voi înșivă*).

Joi

5 ianuarie

5. NU E SUFICIENT DOAR A CITI ȘI A STUDIA

a. Ce trebuie să facem cu lucrurile pe care le învățăm în timp ce studiem Sfânta Scriptură? Proverbe 2:1-5; Psalmi 119:11, 16.

Proverbe 2:1-5: „Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.”

Psalmi 119:11, 16: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta! ¹⁶Mă desfățez în orânduirile Tale și nu uit Cuvântul Tău.”

„Duhului Sfânt îi place să se adreseze tinerilor, și să le descopere comorile și frumusețile cuvântului lui Dumnezeu. Promisiunile rostite de marelle învățător vor captiva simțurile și vor anima sufletul cu putere spirituală care este divină. În mintea rodnică va crește o familiaritate cu lucrurile divine, care va fi ca o baricadă contra ispitei.

Cuvintele adevărului vor crește în importanță și vor asuma o dimensiune și o profunzime a semnificației despre care nu am visat niciodată. Frumusețea și bogățiile cuvântului au o influență transformatoare asupra minții și caracterului. Lumina dragostei cerești va cădea asupra inimii ca o inspirație.” — *Parabolele Domnului*, p. 132 (cap. 11, *Lucruri noi și vechi*).

b. Dacă luăm la inimă aceste lucruri, cu ce suntem noi comparați? Luca 6:46-49.

Luca 6:46-49: „De ce-Mi ziceți: ‘Doamne, Doamne!’ și nu faceți ce spun Eu? Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele și le face. Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înainte și a așezat temelie pe stâncă. A venit o vărsare de ape și s-a năpustit șuvoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stâncă. Dar cine aude și nu face se aseamănă cu un om care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Și s-a năpustit șuvoiul asupra ei, ea s-a prăbușit îndată, și prăbușirea acestei case a fost mare.”

„Inima care este umplută cu adevărurile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu este fortificată împotriva ispitei lui Satan, împotriva gândurilor impure și a acțiunilor nesfinte.” — *My Life Today*, p. 28.

c. Ce trebuie să îi cerem Domnului să facă pentru noi – și de ce? Psalmi 119:133.

Psalmi 119:133: „Întărește-mi (engl. KJV: „rânduiește-mi”) pașii în Cuvântul Tău și nu lăsa nicio nelegiuire să stăpânească peste mine!”

„Înțelepciunea divină va rândui pașii celor care își pun încrederea în Domnul. Dragostea divină îi va încercui, și ei vor realiza prezența Mângâietorului, a Duhului Sfânt.” — *Înalta noastră chemare*, p. 324 engl. (cap. 318, *Credința trebuie să străpungă întunericul*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum este dată omenirii inspirația divină?**
- 2. În ce măsură ne putem încrede în Biblie, și de ce?**
- 3. Care este scopul cu care au fost date scrierile profetice, și ce autoritate aduc cu sine toate scrierile inspirate?**
- 4. Cum afectează atitudinea studiul Bibliei?**
- 5. Cum ne construim viața pe o temelie sigură?**

Cuvântul plin de putere al lui Dumnezeu

TEXT DE MEMORAT: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!” (Psalmii 51:10).

„Ispitele par adesea irezistibile pentru că, prin neglijarea rugăciunii și a studiului Bibliei, cel ispitit nu poate să își amintească cu ușurință promisiunile lui Dumnezeu și să îl înfrunte pe Satan cu armele Scripturii.” — *Marea luptă*, p. 600 engl. (cap. 37, *Scripturile – un scut*).

Studiu recomandat: *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 123-128 engl. (cap. 15, *Valoarea studiului Bibliei*).

Duminică

8 ianuarie

1. SOLDAȚI AI CRUCII

a. De ce anume trebuie să fim în mod constant conștienți, în timpul staționării noastre pe pământ? 1 Petru 5:8. Din această cauză, cu ce compară Pavel viața unui creștin? 2 Timotei 2:3.

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

2 Timotei 2:3: „Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos.”

„Nimic nu poate fi mai lipsit de ajutor, nimic nu poate fi mai dependent, decât sufletul care își simte nevrednicia și care se bazează în mod complet pe meritele sângelui unui Mântuitor răstignit și înviat. Viața creștină este o viață de luptă, de conflict continuu. Este o bătălie și un marș. Însă fiecare act de ascultare de Hristos, fiecare act de tăgăduire de sine de dragul Său, fiecare încercare bine suportată, fiecare victorie câștigată asupra ispitei, este un pas în marșul spre gloria victoriei finale.” — *That I May Know Him*, p. 253.

b. Doar cum putem fi victorioși la sfârșit? Efeseni 6:11-17.

Efeseni 6:11-17: „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile

cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul. Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.”

„Cei care vor să își pună întreaga armură a lui Dumnezeu și să devoteze zilnic ceva timp meditației, rugăciunii și studiului Scripturilor vor fi în legătură cu cerul și vor avea o influență salvatoare, transformatoare asupra celor din jurul lor. Gânduri mărețe, aspirații nobile, percepții clare despre adevăr și [despre] datoria față de Dumnezeu vor fi ale lor... Această clasă va avea o îndrăzneală sfântă de a veni în prezența Celui Infinit. Ei vor simți că lumina și gloriile cerului sunt pentru ei, și ei vor deveni rafinați, elevați, înnobițați de această familiarizare intimă cu Dumnezeu. Acesta este privilegiul adevăraților creștini.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 112, 113 engl. (cap. 10, *Căsătorii neînțelepte*).

Luni

9 ianuarie

2. PUTERE ÎN CUVÂNT

a. Cât de pătrunzător este Cuvântul atunci când este cu adevărat primit în suflet? Evrei 4:12.

Evrei 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

„Dacă se meditează asupra lor în inimă, cuvintele inspirației vor fi ca pâraie care curg de la râul de apă de viață. Salvatorul nostru S-a rugat ca mințile ucenicilor Săi să fie deschise pentru a înțelege Scripturile. Și oricând studiem Biblia cu o inimă rugătoare, Duhul Sfânt este aproape pentru a ne deschide semnificația cuvintelor pe care le citim.” — *Înalta noastră chemare*, p. 205 engl. (cap. 199, *Cum să studiem Biblia*).

„Adevărul practic trebuie să fie adus în viață, și Cuvântul, asemenea unei săbii ascuțite, cu două tăișuri, trebuie să îndeparteze surplusul de eu care există în caracterele noastre.

Cuvântul îl face umil pe cel mândru, blând și căit pe cel rău și depravat, ascultător pe cel neascultător. Obiceiurile păcătoase naturale pentru om sunt întreșesute cu practica zilnică. Însă Cuvântul îndepartează poftele carnale. El deosebește gândurile și intențiile minții. El desparte încheieturile și

măduva, îndepărtând poftele cărnii, făcându-i pe oameni dispuși să sufere pentru Domnul lor.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 928 engl. (cap. referitor la Evrei 4).

b. La început, cât de repede a creat Cuvântul cerul și pământul? Geneza 1:1; Psalmi 33:6, 9.

Geneza 1:1: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Psalmi 33:6, 9: „Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui. ... ⁹Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.”

c. Din ce material a creat Dumnezeu lumile folosind cuvântul Său? Evrei 11:3. După ce a creat lumile, a lăsat Dumnezeu creația să se susțină singură? Evrei 1:3.

Evrei 11:3: „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Evrei 1:3: „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preainalte.”

„Aceeși energie creatoare care a adus la existență lumea este exercitată încă pentru a menține universul și a continua operațiunile naturii. Mâna lui Dumnezeu călăuzește planetele în mersul lor ordonat prin ceruri. Nu din cauza vreunei puteri inerente continuă pământul an după an mișcarea sa în jurul soarelui și produce darurile sale bogate. Cuvântul lui Dumnezeu controlează elementele. El face rodnice văile și [face] ,verdeța să crească pe munți’ (Psalmi 147:8). Prin puterea Sa prosperă vegetația, apar frunzele și înfloresc florile.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 185 engl. (cap. 25, *Predând lecții din natură*).

Marti

10 ianuarie

3. RECUNOSCÂND PĂCATUL

a. Care era dorința lui David după ce comisese păcatul împotriva lui Dumnezeu și împotriva Batșebeei? Psalmi 51:1-4.

Psalmi 51:1-4: „Ai milă de mine, Dumnezeu, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! Căci îmi cunosc bine (engl. KJV: „căci îmi recunosc”) fărădelegile și păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta.”

b. Citind expresiile de căință ale lui David care sunt păstrate în raportul divin, care au fost cele mai profunde preocupări ale sale – consecințele pe care le avea de înfruntat, sau restaurarea relației sale cu Dumnezeu? Psalmi 51:5-10.

Psalmi 51:5-10: „Iată că sunt născut în nelegiuire și în păcat m-a zămislit mama mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu! Curățește-mă cu isop și voi fi curat; spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada! Fă-mă să aud veselie și bucurie și oasele pe care le-ai zdrobit Tu se vor bucura! Întoarce-Ți privirea de la păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele! Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeu, pune în mine un duh nou și statornic!”

(v. 10 engl. KJV: „Creează în mine o inimă curată, o, Dumnezeu, și reînnoiește un spirit corect în mine.”)

„Timp de un an întreg după căderea sa, David a trăit în aparentă siguranță; nu era niciun semn exterior al neplăcerii lui Dumnezeu. Însă sentința divină plana asupra sa. Cu grăbire și în mod sigur se apropia o zi a judecății și a retribuției (plății), pe care nicio căință nu o putea întoarce, agonie și rușine care urma să întunece întreaga sa viață pământească. Cei care, indicând spre exemplul lui David, încearcă să își micșoreze vina propriilor lor păcate, ar trebui să învețe din raportul biblic faptul că drumul fărădelegii este greu. Chiar dacă ei, asemenea lui David, s-ar întoarce din cursul lor rău, rezultatul păcatului, chiar în această viață, va fi amar și greu de purtat.” — *Patriarhi și profeți*, p. 723, 724 engl. (cap. 71, *Păcatul și căința lui David*).

„Căința lui David a fost sinceră și profundă. Nu a existat niciun efort de a diminua gravitatea fărădelegii sale. Nicio dorință de a scăpa de judecățile care îl amenințau nu a motivat rugăciunea sa. Ci el a văzut enormitatea fărădelegii sale împotriva lui Dumnezeu; el a văzut mângjitura sufletului său; el era scârbit de păcatul său. El nu s-a rugat doar pentru iertare, ci pentru curăție a inimii. David nu a renunțat disperat la luptă. În promisiunile lui Dumnezeu pentru păcătoșii căiți, el a văzut dovada iertării și acceptării sale.” — *Ibid.*, p. 725 engl. (cap. 71, *Păcatul și căința lui David*).

„David a fost iertat de fărădelegea sa pentru că și-a umilit inima înaintea lui Dumnezeu în căință și zdrobire a sufletului, și a crezut că promisiunea lui Dumnezeu urma să se împlinească. El și-a mărturisit păcatul, s-a căit, și a fost reconvertit. În extazul asigurării iertării, el a exclamat: ‚Binecuvântat este cel a cărui fărădelege este iertată, al cărui păcat este acoperit. Binecuvântat este omul căruia Domnul nu-i impută nicio nelegiuire, și în al cărui spirit nu este nicio înșelăciune. (Psalmi 31:1, 2, engl. KJV). Binecuvântarea vine din pricina iertării; iertarea vine prin credința că păcatul, mărturisit și căit, este purtat de marele Purtător de păcate. Astfel de la Hristos vin toate binecuvântările noastre. Moartea Sa este un sacrificiu ispășitor pentru păcatele noastre. El este marele Intermediar prin care primim îndurarea și favoarea lui Dumnezeu.” — *Înalta noastră chemare*, p. 83 (cap. 77, *Măsuri complete de iertare*).

Miercuri

11 ianuarie

4. PUTEREA DE A SCHIMBA INIMA UMANĂ

- a. Ce oferă speranță despre posibilitatea de a transforma viața murdară, plină de păcat, într-o viață de puritate? Iov 14:4; Ieremia 13:23; Ezechiel 36:26, 27.**

Iov 14:4: „Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat? Nu poate să iasă niciunul.”

Ieremia 13:23: „Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?”

Ezechiel 36:26, 27: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

„Este adevărat că se poate să existe o corectitudine exterioară a comportamentului fără puterea reînnoitoare a lui Hristos. Iubirea de influență și dorința după stima altora pot produce o viață bine ordonată. Respectul de sine ne poate conduce să evităm aparența răului. O inimă egoistă poate îndeplini acțiuni generoase. Prin ce mijloace vom hotărî, atunci, de partea cui suntem?” — *Calea către Hristos*, p. 58 engl. (cap. 7, *Testul uceniciei*).

„Dumnezeu a luat suficiente măsuri pentru un război cu succes împotriva răului care este în lume. Biblia este depozitul de armură, de unde ne

putem echipa pentru luptă.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 502 engl. (cap. 49, *Ultima scrisoare a lui Pavel*).

b. Care este singurul mod în care inima umană coruptă poate fi schimbată cu una care se delectează în neprihănire? Ioan 3:3.

Ioan 3:3: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

„Lucrurile pe care cândva le urau, acum le iubesc, și lucrurile pe care cândva le iubeau, le urăsc. Cel mândru și care se aprecia pe sine devine blând și umil cu inima. Cel vanitos și îngâmfat devine serios și reținut. Bețivul devine sobru și cel destrăbălat, pur.” — *Calea către Hristos*, p. 58 (cap. 7, *Testul uceniciei*).

c. Care sunt dovezile acelei schimbări? Galateni 5:22, 23.

Galateni 5:22, 23: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

„Vechea natură, născută din sânge și voia cărnii, nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu. Vechile căi, tendințele păcătoase, vechile obiceiuri, trebuie abandonate; pentru că harul nu se moștenește. Nașterea din nou constă în a avea motive noi, gusturi noi, tendințe noi. Cei care sunt născuți la o viață nouă prin Duhul Sfânt au devenit părtași ai naturii divine, și în toate obiceiurile și practicile lor ei vor da dovadă de relația lor cu Hristos. Când oamenii care pretind a fi creștini păstrează toate defectele lor naturale de caracter și dispoziție, prin ce se deosebește poziția lor de cea a celui din lume? Ei nu apreciază adevărul ca pe unul care îi sfințește, care îi rafinează. Ei nu au fost născuți din nou.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1101 engl. (cap. referitor la 2 Corinteni 5).

Joi

12 ianuarie

5. NĂSCUȚI PRIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

a. Ce are putere de a îndeplini o schimbare atât de radicală în inima coruptă a individului nelegiuit? Romani 1:16; Ioan 1:1; 15:3; 1 Petru 1:23.

Romani 1:16: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.”

Ioan 1:1: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

Ioan 15:3: „Acum voi sunteți curați din pricina cuvântului pe care vi l-am spus.”

1 Petru 1:23: „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

„Biblia este cea mai minunată dintre toate istoriile, pentru că ea este producția lui Dumnezeu, nu a minții finite. Ea ne poartă înapoi în trecut prin secole spre începutul tuturor lucrurilor, prezentând istoria vremurilor și scene care altfel nu ar fi fost niciodată cunoscute. Ea revelează slava lui Dumnezeu în lucrările providenței Sale pentru a salva o lume căzută. Ea prezintă în cel mai simplu limbaj puterea tare a evangheliei, care, primită, ar tăia lanțurile care îi leagă pe oameni de carul lui Satan.” — *Principii fundamentale ale educației creștine*, p. 377 engl. (cap. 46, *Educația serioasă și temeinică*).

b. Ce activează Cuvântul în noi, și de ce este atât de necesar acest lucru pentru o viață victorioasă? Romani 10:17; 1 Ioan 5:4. Cum menținem același tip de victorie pentru restul vieții noastre? Coloseni 2:6.

Romani 10:17: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”

1 Ioan 5:4: „pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

Coloseni 2:6: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.”

„Pe măsură ce credința primește și asimilează astfel principiile adevărului, ele devin o parte din ființă și puterea motivatoare a vieții. Cuvântul lui Dumnezeu, primit în suflet, modelează gândurile, și intră în dezvoltarea caracterului.

Privind constant spre Isus cu ochiul credinței, noi vom fi întăriți. Dumnezeu va face cele mai prețioase revelații poporului său care flămânzește și însetează. Ei vor descoperi că Hristos este un Salvator personal. Pe măsură ce se hrănesc cu cuvântul Său, ei descoperă că acesta este duh și viață. Cuvântul distruge natura firească, pământescă, și împarte (împărtășește) o viață nouă în Hristos Isus. Duhul Sfânt vine la suflet ca un Mângâietor. Prin influența transformatoare a harului Său, chipul lui Dumnezeu este repro-

„... dus în ucenic; el devine o creatură nouă. Dragostea ia locul urii, și inima primește asemănarea divină.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 391 engl. (cap. 41, *Criza din Galilea*).

Vineri

13 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cât de serioasă este lupta creștinului cu răul?**
- 2. Ce importanță ocupă cuvântul lui Dumnezeu în acest război?**
- 3. Cum este posibil să înțelegem adâncimea naturii distructive a păcatului?**
- 4. Cum are loc transformarea sufletului?**
- 5. Cum menținem relația noastră cu Hristos?**

Șerpi înfocați

TEXT DE MEMORAT: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.*” (Matei 11:28-30)

„Umanitatea Fiului lui Dumnezeu este totul pentru noi. Ea este lanțul de aur care leagă sufletele noastre de Hristos, și prin Hristos de Dumnezeu. Aceasta trebuie să fie studiul nostru.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 244 engl. (cap. 33, „Cercetați Scripturile”).

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 48, 49 engl. (cap. 4, *Vi s-a născut un Mântuitor*), 114-123 engl. (cap. 12, *Ispitirea*).

Duminică

15 ianuarie

1. SĂMÂNȚA LUI AVRAAM

a. **Descrieți o atitudine foarte periculoasă, care afectează viața spirituală. Ioan 8:33.**

Ioan 8:33: „*Ei I-au răspuns: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robii nimănu. Cum zici Tu: ‘Veți fi slobozi?’*”

b. **Ce ne face sclavi ai păcatului? Ioan 8:34, 39-44.**

Ioan 8:34, 39-44: „*Adevărat, adevărat vă spun*”, le-a răspuns Isus, „*că oricine trăiește în păcat este rob al păcatului...³⁹⁻⁴⁴ „Tatăl nostru”, I-au răspuns ei, „este Avraam.” Isus le-a zis: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru.” Ei I-au zis: „Noi nu suntem copii născuți din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu.” Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu; n-am venit de la Mine Însumi, ci El M-a trimis. Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu. Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr; pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.”*”

„Fariseii se declaraseră copiii lui Avraam. Isus le-a spus că această pretenție putea fi fundamentată doar făcând faptele lui Avraam. Adevărații copii ai lui Avraam urma să trăiască, așa cum a făcut el, o viață de ascultare de Dumnezeu. Ei nu urma să încerce să îl ucidă pe Cel care vorbea adevărul care i-a fost dat de Dumnezeu. Complotând contra lui Hristos, rabinii nu făceau faptele lui Avraam. O simplă descendență directă din Avraam nu era de nicio valoare. Fără o legătură spirituală cu el, care avea să se manifeste prin faptul că aveau același spirit și făceau aceleași fapte, ei nu erau copiii săi.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 466, 467 engl. (cap. 51, *Lumina lumii*).

c. Cum este posibil să fii eliberat din această tiranie a unui stăpân crunt? Ioan 8:32, 36; Galateni 3:29.

Ioan 8:32, 36: „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi...³⁶Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.*”

Galateni 3:29: „*Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*”

Luni

16 ianuarie

2. CE ÎNSEAMNĂ SĂ „CUNOȘTI”?

a. Ce întrebare extrem de importantă a pus Pilat în sala de judecată? Ioan 18:38 (prima parte). Ce răspuns ar fi primit el, dacă s-ar fi oprit pentru un moment să asculte răspunsul Salvatorului? Ioan 14:6.

Ioan 18:38 p. p.: „*Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?”*”

Ioan 14:6: „*Isus i-a zis: „Eu sunt Calea , Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”*”

„Pilat avea o dorință de a cunoaște adevărul. Minte sa era confuză. El a prins cu sete cuvintele Salvatorului și inima lui era mișcată de o mare dorință de a ști ce era în fapt și cum putea să îl obțină. ‚Ce este adevărul?’, a întrebat el. Însă el nu a așteptat un răspuns. Tumultul de afară i-a amintit de interesele orei; pentru că preoții erau vehemenți pentru acțiune imediată. Ieșind la evrei, el a declarat accentuat: ‚Nu găsesc nicio vină în El.’” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 727 engl. (cap. 77, *În sala de judecată a lui Pilat*).

b. Explicați ce se poate întâmpla când o persoană studiază Cuvântul, totuși nu îl cunoaște pe Dumnezeu. Marcu 12:24; 2 Timotei 3:7.

Marcu 12:24: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?”

2 Timotei 3:7: „...care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.”

„Saducheii se flataseră că dintre toți oamenii ei aveau în modul cel mai strict la Scripturi. Însă Isus a arătat că ei nu cunoscuseră adevărata lor semnificație.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 605 engl. (cap. 66, *Controversa*).

c. Cum este posibil să fii atras de Cineva pe care natura noastră căzută nu Îl dorește? Ioan 12:32; 8:28; Matei 11:28-30.

Ioan 12:32: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”

Ioan 8:28: „Isus deci le-a zis: „Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.”

Matei 11:28-30: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.”

„Ori de câte ori legea este prezentată în fața oamenilor, învățătorul adevărului să indice spre tronul înconjurat de curcubeul legământului, neprihănirea lui Hristos. Slava legii este Hristos; El a venit pentru a mări legea și a o face onorabilă. Faceți distinct faptul că îndurarea și adevărul s-au întâlnit în Hristos, și neprihănirea și pacea s-au îmbrățișat una pe cealaltă. Când privești spre tronul Său, aducându-ți căința și lauda și recunoștința lui Dumnezeu, tu îți desăvârșești un caracter creștin și Îl reprezinți lumii pe Hristos. Tu rămâi în Hristos și Hristos rămâne în tine; ai acea pace care întrece orice pricepere. Avem nevoie în mod constant să medităm la Hristos și la farmecul Său atrăgător. Trebuie să îndreptăm mințile spre Isus, să le prindem de El. În fiecare discurs, ocupați-vă de atributele divine.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 730.

„Studiați cu atenție caracterul divino-uman, și întrebați în mod constant: „Ce ar face Isus dacă ar fi în locul Meu?” ” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 491 engl. (cap. 41, *În contact cu alții*).

3. ȘERPII DIN PUSTIE

a. Ce remediu a pus Dumnezeu la dispoziție acelor care au fost mușcați de șerpri veninoși în pustie? Ce se cerea, pentru ca vindecarea să aibă loc? Numeri 21:6-9.

Numeri 21:6-9: „Atunci, Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpri înfocați, care au mușcat poporul, așa încât au murit mulți oameni în Israel. Poporul a venit la Moise și a zis: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi acești șerpri.” Moise s-a rugat pentru popor. Domnul a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.” Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă trăia.”

„Pentru că fuseseră ocrotiți de puterea divină, [copiii lui Israel] nu realizaseră numeroasele pericole de care erau înconjurați continuu. În ingratitudinea și necredința lor, ei anticipaseră moartea, și acum Domnul permisese morții să vină asupra lor. Șerpri otrăvitori care infestau pustia se numeau șerpri înfocați, din cauza efectelor teribile produse de mușcătura lor, aceasta cauzând inflamație violentă și moarte grabnică. Când mâna protectoare a lui Dumnezeu a fost îndepărtată din Israel, un număr mare de oameni au fost atacați de aceste creaturi veninoase...”

Lui Moise i s-a dat poruncă divină să facă un șarpe de aramă care să semene cu cei vii, și să îl înalțe înaintea oamenilor. Spre acesta trebuia să privească toți cei care fuseseră mușcați, și ei urma să găsească alinare. El a făcut astfel, și vestea plină de bucurie a răsunat prin tabără, ca toți cei care fuseseră mușcați să privească spre șarpele de aramă și să trăiască. Mulți muriseră deja, iar când Moise a ridicat șarpele pe stâlp, unii nu doreau să creadă că simpla privire la acel chip metalic i-ar vindeca; aceștia au pierit în necredința lor. Totuși erau mulți care aveau credință în remediu pe care L-a pus Dumnezeu la dispoziție... Dacă aceștia, chiar așa slabi și muribunzi, puteau să privească o dată, ei erau vindecați complet.

Oamenii știau bine că nu exista nicio putere în șarpele de aramă de a cauza o astfel de schimbare în cei care priveau la el. Puterea vindecătoare era doar de la Dumnezeu. În înțelepciunea Sa, El a ales această cale de a-Și manifesta puterea. Prin acest mijloc simplu, poporul a fost făcut să înțeleagă că această suferință fusese adusă asupra lor de către păcatele lor. Ei erau, de asemenea, asigurați că în timp ce ascultau de Dumnezeu nu aveau niciun motiv să se teamă, pentru că El avea să îi păstreze.” — *Patriarhi și profeți*, p. 429, 430 engl. (cap. 38, *Călătoria în jurul Edomului*).

b. Cum este această experiență paralelă cu experiența celor care suferă din cauza mușcăturii aceluși șarpe vechi (Apocalipsa 12:9) și care doresc vindecare? Ioan 3:14, 15; 1:29.

Ioan 3:14, 15: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

„Păcătosul căit să își fixeze ochii asupra Mielului lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii” (Ioan 1:29 engl. KJV); și privind, el devine schimbat. Teama sa se schimbă în bucurie, îndoielile lui în speranță. Recunoștința izvorăște. Inima de piatră este frântă. Un val de dragoste pătrunde în suflet. Hristos este în el un izvor de apă care izvorăște spre viață veșnică.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 439 engl. (cap. 48, *Cine este cel mai mare?*).

Miercuri

18 ianuarie

4. CINE ESTE ISUS?

a. Hristos a trăit o viață perfectă pe pământ (1 Petru 2:21, 22), totuși, în loc de a fi atrași spre El și urmașii Săi credincioși, care este răspunsul majorității oamenilor? 2 Timotei 3:12; Ioan 3:19, 20.

2 Timotei 3:12: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți.”

Ioan 3:19, 20: „Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.”

„Primii creștini erau într-adevăr un popor deosebit. Comportamentul lor ireproșabil și credința lor neclintită erau un reproș continuu, care tulbura pacea păcătosului. Deși puțini la număr, fără bogăție, poziție sau titluri onorifice, ei erau o teroare pentru făcătorii de rele, oriunde erau cunoscute caracterul și doctrinele lor... De aceea ei erau urâți de cei răi, exact la fel cum Abel era urât de neevlaviosul Cain. Pentru același motiv pentru care Cain l-a ucis pe Abel, cei care căutau să se debaraseze de influența restrângătoare din partea Duhului Sfânt, au dat la moarte poporul lui Dumnezeu. Pentru

același motiv, evreii L-au respins și răstignit pe Salvatorul – pentru că puritatea și sfințenia caracterului Său erau o muștrare constantă pentru egoismul și corupția lor. Din zilele lui Hristos până acum, ucenicii Săi credincioși au stârnit ura și opoziția acelor care iubesc și urmează căile păcatului.” — *Marea luptă*, p. 46 engl. (cap. 2, *Persecuția în primele secole*).

b. Ce putere supremă se manifestă în Salvatorul lumii, care are capacitatea de a atrage omenirea? 1 Timotei 3:16; Ioan 1:1-3; Evrei 1:8.

1 Timotei 3:16: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă.”

Ioan 1:1-3: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”

Evrei 1:8: „pe când Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate.”

„Dacă Hristos a făcut toate lucrurile, El a existat înainte de toate lucrurile. Cuvintele rostite în această privință sunt atât de hotărâte, încât nimeni nu trebuie să rămână în îndoială. Hristos a fost Dumnezeu în esență și în cel mai înalt sens. El a fost din toată veșnicia cu Dumnezeu, Dumnezeu peste toate, binecuvântat pentru totdeauna.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 247 engl. (cap. 34, *Cuvântul S-a făcut trup*).

„În întunericul dens, Dumnezeu a învăluit ultima agonie a Fiului Său. Toți cei care Îl văzuseră pe Hristos în suferința Sa fuseseră convinși de divinitatea Sa. Acea față, privită o dată de muritori, nu a fost uitată niciodată. După cum fața lui Cain exprima vina sa de criminal, tot astfel fața lui Hristos revela inocență, seninătate, bunăvoință – chipul lui Dumnezeu. Însă acuzații Săi nu au ținut cont de emblema cerului. De-a lungul a ore lungi de agonie, Hristos a fost privit de mulțimea batjocoritoare. Acum El a fost în mod îndurător ascuns de mantaua lui Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 754 engl. (cap. 78, *Calvarul*).

„Gândiți-vă la umilința lui Hristos. El a luat asupra Sa natura umană căzută, suferindă, degradată și mânjită de păcat. El a luat durerile noastre, purtând mâhnirea și rușinea noastră. El a suferit toate ispitele cu care este asaltat omul. El a unit umanitatea cu divinitatea; un spirit divin locuia într-un templu de carne.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol. 4, p. 1147 engl. (cap. referitor la Isaia 53).

5. DUMNEZEU S-A ÎNTRUPAT

- a. Ce a făcut această Ființă Divină pentru a scoate omenirea din nenorocirea ei teribilă și din starea ei fără speranță? Ioan 1:14; Evrei 2:9.

Ioan 1:14: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

Evrei 2:9: „Dar pe Acela care a fost făcut pentru „puțină vreme mai prejos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o, pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.”

- b. Descrieți ce a luat Isus asupra naturii Sale divine fără pată. Evrei 2:10, 11, 14, 17.

Evrei 2:10, 11, 14, 17: „Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor. Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți sunt dintr-unul. De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați...¹⁴ Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul...¹⁷ Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.”

- c. În ce măsură a trebuit să Se umilească Isus, așa încât să existe în crucea Calvarului putere de a atrage? Evrei 2:14; Filipeni 2:6-8; 2 Timotei 2:8.

Evrei 2:14: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

Filipeni 2:6-8: „El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,⁷ ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși (engl. „S-a făcut fără nicio reputație”) și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.⁸ La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

2 Timotei 2:8: „Adu-ți aminte de Domnul Isus Hristos din sămânța lui David, înviat din morți, după Evanghelia mea...”

„Luând aceasta în considerare, pot oamenii să aibă vreo particulă de gloriificare (înălțare)? În timp ce urmăresc viața, suferințele și umilința lui Hristos, își pot ridica ei capetele lor mândre ca și când ei nu ar trebui să îndure nicio suferință, nicio rușine, nicio umilință? Le spun urmașilor lui Hristos: Priviți la Calvar și roșiți de rușine pentru ideile voastre de importanță de sine. Toată această umilință a Maiestății cerului a fost pentru omul vinovat, condamnat. El a coborât mai jos și mai jos în umilința Sa, până când nu au existat adâncimi mai mari la care putea ajunge, ca să îl ridice pe om din întinarea sa morală.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1127, 1128 engl. (cap. referitor la Ioan 1).

„La ce renunțăm, când renunțăm la tot? La o inimă mânjită de păcat, pe care Isus să o purifice, să o curețe prin sângele Său și să o salveze prin iubirea Sa fără egal. Și totuși, oamenii consideră că e greu să renunțe la tot! Mi-e rușine să aud vorbindu-se despre aceasta, mi-e rușine să scriu aceasta.

Dumnezeu nu ne cere să renunțăm la ceva ce este spre cel mai mare bine al nostru de a-l păstra. În tot ceea ce face, El are în vedere bună-starea copiilor Săi. Fie ca toți cei care nu L-au ales pe Hristos să înțeleagă că El are să le ofere ceva cu mult mai bun decât ceea ce cer ei pentru ei înșiși!” — *Calea către Hristos*, p. 46 engl. (cap. 5, *Consacrarea*).

Vineri

20 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce lecții putem învăța de la evrei referitor la [ce înseamnă] a fi copii ai lui Avraam?**
2. **Cum este posibil să pierdem cu totul tocmai esența Bibliei, în timp ce o studiem?**
3. **Ce lecții pot să învăț eu din [experiența cu] șerpilor din pustie?**
4. **Ce anume face să fie posibil a fi atras de Omul de pe Calvar?**
5. **De ce a luat Isus natura umană păcătoasă?**

Dă-mi ulei în lampa mea

Text de memorat: „*Lucrul acesta nu se face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin duhul Meu, spune Domnul oștirilor.*” (Zaharia 4:6).

„Sfințirea noastră este lucrarea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Ea este împlinirea legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu cei care se leagă în legământ cu El, pentru a sta cu El, cu Fiul Său și cu Duhul Sfânt într-o părtășie sfântă. Ai fost tu născut din nou? Ai devenit tu o ființă nouă în Isus Hristos? Atunci cooperează cu cele trei mari puteri ale cerului care lucrează în favoarea ta. Făcând aceasta, tu vei revela omenirii principiile neprihăririi.” — *The Signs of the Times*, 18 iunie 1901.

Studiu recomandat: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 47-56 engl. (cap. 5, *Darul Duhului*).

Duminică

22 ianuarie

1. CINE ESTE DUHUL SFÂNT?

a. De când a existat Duhul Sfânt? Geneza 1:2; Psalmi 51:11; Evrei 9:14.

Geneza 1:2: „Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.”

Psalmi 51:11: „Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt!”

Evrei 9:14: „cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte, ca să sluiți Dumnezeului celui viu!”

b. Descrieți și explicați natura amplă a Duhului Sfânt.

Psalmi 139:7-12; 1 Corinteni 2:9-12; 2 Petru 1:21.

Psalmi 139:7-12: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo. Dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puțin în întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu”, iată că nici chiar în întunericul nu este întunecos pentru Tine, ci noaptea strălucește ca ziua și în întunericul, ca lumina.”

1 Corinteni 2:9-12: „Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.”

2 Petru 1:21: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mântuiți de Duhul Sfânt.”

„În timpul sistemului religios Iudaic, influența Duhului Sfânt fusese văzută într-un mod marcant, însă nu în totalitate. Timp de secole, rugăciunile fuseseră înălțate pentru împlinirea promisiunii lui Dumnezeu de a revărsa Spiritul Său, și niciuna dintre aceste rugăciuni fierbinți, serioase, nu fusese uitată.” — *My Life Today*, p. 36.

„Înainte de intrarea în lume a păcatului, Adam s-a bucurat de comuniune deschisă cu Făcătorul său; însă de când omul s-a separat de Dumnezeu prin fărâdelege, rasa umană a fost separată („deconectată”) de acest privilegiu. Prin planul de răscumpărare, totuși, a fost deschisă o cale prin care locuitorii pământului pot încă avea o legătură cu cerul. Dumnezeu a comunicat cu oamenii prin Duhul Său, și lumina divină a fost revărsată asupra lumii prin descoperiri făcute servilor Săi aleși.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 190 engl. (cap. 182, *De la început*).

Luni

23 ianuarie

2. ESTE EL O FIINȚĂ PERSONALĂ?

a. Numiți câteva caracteristici care arată personalitatea Duhului Sfânt.

(1) Duhul cunoaște. 1 Corinteni 2:9-12.

1 Corinteni 2:9-12: „Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.”

(2) Capabil să iubească. Romani 15:30.

Romani 15:30: „Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine.”

(3) Capabil să aibă părtașie. 2 Corinteni 13:14.

2 Corinteni 13:14: „Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.”

(4) Întrucât poate să aibă părtașie (comuniune), El trebuie să vorbește. 1 Timotei 4:1.

1 Timotei 4:1: „Dar Duhul spune (engl. KJV: „vorbește”) lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.”

(5) Astfel El poate să dea învățătură. 1 Corinteni 2:13.

1 Corinteni 2:13: „Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuițând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.”

(6) El poate să fie un martor. Romani 8:16.

Romani 8:16: „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.” („Duhul însuși aduce mărturie...” - trad. BTF)

„Hristos a dat urmașilor Săi o promisiune lămurită că după înălțarea Sa El urma să le trimită Duhul Său. ‚Mergeți, de aceea’, a spus El, ‚și învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui [un Dumnezeu personal], și al Fiului [un Prinț și Salvator personal], și al Duhului Sfânt [trimis din cer pentru a-L reprezenta pe Hristos]: învățându-i să păzească toate lucrurile pe care vi le-am poruncit Eu; și, iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” — *The Review and Herald*, 26 octombrie 1897.

„Trebuie să realizăm că Duhul Sfânt, care este la fel de mult o persoană, cum Dumnezeu este o persoană, merge pe aceste terenuri.

Duhul Sfânt este o persoană, pentru că El dă mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. Când este dată această mărturie, ea poartă în sine propria sa dovadă. În asemenea timpuri noi credem și suntem siguri că suntem copii ai lui Dumnezeu...

Duhul Sfânt are o personalitate, altfel nu ar putea da mărturie duhului nostru și cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. El trebuie să fie, de

asemenea, o persoană divină, altfel nu ar putea cerceta lucrurile tainice (engl. „secretele”) care se află ascunse în mintea lui Dumnezeu. „Căci ce om cunoaște lucrurile unui om, în afară de spiritul omului, care este în el? Tot astfel lucrurile lui Dumnezeu nu le cunoaște niciun om, ci Duhul lui Dumnezeu.” — *Evanghelizarea*, p. 616, 617 engl. (cap. 18, *Având de-a face cu științe false, culte, doctrine și teorii, și societăți secrete*, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeirii*).

„Împovărat cu natura umană, Hristos nu putea fi în fiecare loc în mod personal; de aceea, era spre avantajul lor ca El să îi părăsească, să meargă la Tatăl Său, și să trimită Duhul Sfânt pentru a fi succesorul Său pe pământ. Duhul Sfânt este el însuși dezbrăcat de personalitatea umanității și independent de aceasta. El urma să Se reprezinte ca prezent în toate locurile prin Duhul Său Sfânt, ca cel Omniprezent.” — *Manuscript Releases*, vol. 14, p. 23.

„Există trei persoane vii ale trio-ului ceresc: în numele acestor trei mari puteri – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – sunt botezați cei care Îl primesc pe Hristos prin credință, și aceste puteri vor coopera cu supușii ascultători ai cerului în eforturile lor de a trăi viața cea nouă în Hristos.” — *Evanghelizarea*, p. 615 engl. (cap. 18, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeirii*).

Marți

24 ianuarie

3. ESTE EL O FIINȚĂ PERSONALĂ? (CONTINUARE)

a. Care sunt alte trăsături care arată personalitatea Duhului Sfânt?

(1) El mijlocește în favoarea noastră când ne rugăm. Romani 8:26, 27.

Romani 8:26, 27: „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului, pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.”

(2) El distribuie daruri speciale. 1 Corinteni 12:7-11.

1 Corinteni 12:7-11: „Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință datorită aceluiași Duh; altuia, credința prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurile limbii; și altuia, talmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește.”

(3) El îi invită, de asemenea, pe cei păcătoși la pocăință. Apocalipsa 22:17.

Apocalipsa 22:17: „Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

(4) El nu doar că îi invită pe păcătoși să se căiască, El de asemenea îi sigilează sau îi face fermi în credință. Efeseni 1:13.

Efeseni 1:13: „Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.”

(5) Deoarece El sigilează sau ne face fermi, contra a ce suntem noi avertizați? Efeseni 4:30.

Efeseni 4:30: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

(6) Întrucât El este o ființă personală, Isus S-a referit la Duhul Sfânt de 24 ori prin pronumele „El”, „(pe) El/Îl”. Un astfel de exemplu este Ioan 14:16, 17.

Ioan 14:16, 17: „Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi în veac (engl. KJV „ca El să rămână cu voi pentru totdeauna”), pe Duhul adevărului; pe care lumea nu Îl poate primi, pentru că nu Îl vede, nici nu îl cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, fiindcă El (engl. KJV) locuiește cu voi, și va fi în voi.”

„Hristos, Mijlocitorul nostru, și Duhul Sfânt, mijlocesc în mod constant în favoarea omului, însă Duhul nu pledează pentru noi așa cum face Hristos, care prezintă sângele Său, vărsat de la întemeierea lumii; Duhul lucrează la inimile noastre, atrăgând din ele rugăciuni și căință, laudă și mulțumire. Recunoștința care se revarsă de pe buzele noastre este rezultatul atingerii corzilor sufletului de către Duhul Sfânt în memorii sfinte, trezind muzica sufletului.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1077, 1078 engl. (cap. referitor la Romani 8).

„Fericirea se compune din lucruri mici și din lucruri mari... Dacă vrem să devenim asemenea lui Hristos și să primim tipul Său de caracter, trebuie ca în lucrurile mici să ne antrenăm sufletul spre sfințire progresivă zilnică. Nu avem niciun timp de pierdut. Dacă ai vrea să imprimi sigiliul pentru a obține amprenta clară asupra cerii, nu îl așezi rapid printr-o acțiune violentă, ci așezi în mod atent și ferm sigiliul, și îl apeși până când ceara primește pece-tea. Tot la fel lucrează Domnul cu sufletele noastre... Nu din când în când, ci în mod constant, viața cea nouă este implantată de Duhul Sfânt după ase-mănarea lui Hristos.” — *In Heavenly Places*, p. 66.

„Duhul Sfânt inspiră toate rugăciunile sincere. Am ajuns să știu că în toate mijlocirile mele, Duhul Sfânt mijlocește pentru mine și pentru toți sfinții; însă mijlocirile Lui sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu, niciodată contra voii Lui. ‚Duhul ne ajută, de asemenea, în infirmitățile noastre; și Duhul, fiind Dumnezeu, cunoaște gândirea (mintea) lui Dumnezeu; de aceea, în fiecare rugăciune a noastră pentru cei bolnavi, sau pentru alte nevoi, trebuie ținut seama de voia lui Dumnezeu.‗ — *The Signs of the Times*, 3 octombrie 1892.

Miercuri

25 ianuarie

4. CARE ESTE LUCRAREA SA?

a. Întrucât Isus a mers pentru a mijloci în favoarea noastră la dreapta tronului lui Dumnezeu, ce dovedește că Duhul Sfânt este reprezentantul personal al Salvatorului? Ioan 15:26; 16:13, 14.

Ioan 15:26: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”

Ioan 16:13, 14: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.”

b. Ce oferă Duhul Sfânt inimii noastre singuratice în absența iubitului nostru Prieten? Ioan 16:7.

Ioan 16:7: „Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”

c. Cum ne conduce El la convertire? Ioan 16:8; Zaharia 4:6.

Ioan 16:8: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”

Zaharia 4:6: „Atunci, el a luat din nou cuvântul și mi-a zis: ‚Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: ‚Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.‗”

„Duhul avea să fie dat ca un agent regenerativ, și fără acesta, sacrificiul lui Hristos avea să fie fără folos. Puterea răului se întărise timp de secole, și supunerea oamenilor față de această captivitate satanică era uimitoare. Păcatului

i se putea opune rezistență și el putea fi biruit doar prin influența puternică a Celei de-a treia Persoane a Dumnezeirii, care avea să vină cu energie nemo-dificată, ci în plinătatea puterii divine. Duhul este cel care face eficient ceea ce a fost îndeplinit de Răscumpărătorul lumii. Prin Duhul inima este făcută curată. Prin Duhul, credinciosul devine părtaș al naturii divine. Hristos a dat Duhul Său ca o putere divină de a birui toate tendințele ereditare și cultivate spre păcat, și pentru a imprima propriul Său caracter asupra bisericii Sale.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

„Chipul lui Hristos gravat în inimă este reflectat în caracter, în viața practică, zi după zi, pentru că noi reprezentăm un Salvator personal. Duhul Sfânt este promis tuturor celor care Îl cer. Când cercetezi Scripturile, Duhul Sfânt este alături de tine, personificându-L pe Isus Hristos.” — *General Conference Daily Bulletin*, 15 februarie 1895.

„Predicarea cuvântului nu este de niciun folos fără prezența și ajutorul Duhului Sfânt; pentru că acest Spirit este singurul învățător eficient al adevărului divin. Doar când adevărul este însoțit în inimă de Duhul, va trezi el conștiința sau va transforma viața. Un predicator poate să prezinte litera cuvântului lui Dumnezeu; el poate fi familiarizat cu toate poruncile și promisiunile acestuia; însă semănarea seminței evangheliei nu va avea succes, dacă această sămânță nu este trezită la viață de roua cerului. Fără cooperarea Duhului lui Dumnezeu, nicio măsură de educație, niciun avantaj, oricât de mare, nu poate să facă pe cineva un canal de lumină.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 284 engl. (cap. 7, *Ajutoare în lucrarea evangheliei*, subcap. *Duhul Sfânt*).

Joi

26 ianuarie

5. RELAȚIA DUHULUI SFÂNT CU BISERICA

a. Cum ajunge o persoană la o deplină cunoștință a adevărului? Ioan 16:13.

Ioan 16:13: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”

b. Întrucât aceasta este lucrarea Duhului Sfânt, care este rolul Său în a ne ajuta să găsim biserica adevărată? 1 Timotei 3:15.

1 Timotei 3:15: „Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temeliea adevărului.”

c. Întrucât este atât de important să avem Duhul Sfânt în viețile noastre, ce ar trebui să facem pentru a avea puterea deplină a Duhului Sfânt? Luca 11:9-13.

Luca 11:9-13: „De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă, cine caută găsește și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

„Prințul puterii răului poate fi restrâns (ținut sub control) doar prin puterea lui Dumnezeu în a treia persoană a Dumnezeirii, Duhul Sfânt.” — *Evanghelizarea*, p. 617 engl. (cap. 18, *Având de-a face cu științe false, culte, doctrine și teorii, și societăți secrete*, subcap. *Reprezentări greșite ale Dumnezeirii*).

„Exact atât timp cât biserica se mulțumește cu lucruri mici, ei [n.tr. cei ce compun biserica] sunt descalificați de la a primi lucrurile mari ale lui Dumnezeu. Însă de ce nu flămânzim și însetăm noi după darul Duhului Sfânt, când el este mijlocul prin care inima poate fi ținută curată? Domnul dorește ca puterea divină să coopereze cu efortul uman. Este absolut esențial pentru creștin să înțeleagă semnificația promisiunii Duhului Sfânt chiar înainte de venirea Domnului nostru Isus Hristos pentru a doua oară. Vorbiți despre aceasta, rugați-vă despre ea, predicați despre ea; pentru că Domnul este mai dispus să dea Duhul Sfânt decât sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor.” — *The Review and Herald*, 15 noiembrie 1892.

Vineri

27 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum știm că Duhul Sfânt a fost un Agent activ în timpul vremurilor Vechiului Testament?**
- 2. Care sunt dovezile personalității Duhului Sfânt?**
- 3. Care este diferența între lucrarea de mijlocire a lui Hristos și cea a Duhului Sfânt?**
- 4. Care sunt câteva dintre cele mai importante roluri ale Duhului Sfânt în planul de mântuire?**
- 5. Care este implicarea Duhului Sfânt în a-i ajuta pe oameni să înțeleagă [care este] adevărata biserică?**

Sabat, 4 februarie 2023
Darul Sabatului Întâi
pentru Fondul de Ajutoare
pentru Dezastrele Mondiale

Dezastrele naturale devin mai multe și mai frecvente și severe pe plan mondial. Acestea includ – dar nu se limitează la – cutremure, tsunami-uri, cicloane, tornade, uragane, inundații, și erupții vulcanice. „Din sud vine vârtejul, și frigul de la nord. Prin suflarea lui Dumnezeu este dat înghețul... El scutură norul său strălucitor: și acesta este răsturnat de sfaturile sale: ca ei să poată face orice le poruncește El pe fața lumii pe pământ. El face ca acesta să vină, fie spre corecție, sau pentru țara sa, sau pentru îndurare.” (Iov 37:9-13 engl. KJV).

Cel atotputernic are întotdeauna în minte interesele absolut cele mai bune ale acestei planete frumoase și ale creaturilor pe care le-a făcut – totuși astăzi, multe manifestări meteorologice ciudate și extreme vin anume din arsenalul arhivă răjmașului sufletelor:

„În timp ce se arată copiilor oamenilor ca un mare medic, care poate să le vindece toate bolile, [Satan] va aduce boală și dezastru, până când orașe dens populate sunt reduse la ruină și pustiire. Chiar acum el este la lucru. În accidente și calamități pe mare și pe uscat, în mari conflagrații, în tornade cumplite și furtuni de grindină înspăimântătoare, în furtuni, inundații, cicloane, valuri influențate de marea, și cutremure, în fiecare loc și în o mie de forme, Satan își exercită puterea. El mătură recolta ce stă să se coacă, și urmează foamete și suferință. El împarte (imprimă) aerului o urmă (proprietate) mortală, și mii mor de molimă (epidemie). Aceste calamități vor deveni din ce în ce mai frecvente și mai dezastruoase. Distrugerea va fi atât asupra omului, cât și asupra animalelor. ‚Pământul geme și slăbește, oamenii semeți... lăncezesc. Pământul este, de asemenea, mângjit sub locuitorii săi; pentru că ei au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul cel veșnic.‘ (Isaia 24:4, 5).” — *Marea luptă*, p. 589, 590 engl. (cap. 36, *Conflictul care se apropie*).

Indiferent ce s-ar întâmpla, cum trebuie să răspundă copiii lui Dumnezeu față de suferința umană uriașă care rezultă din dezastre naturale?

Domnul ne poruncește să urmăm propriul Său exemplu pe pământ, întinzând o mână de ajutor pentru a alina suferința, oriunde se găsește aceasta. Nevoile elementare ale vieții sunt dintr-odată neîmplinite, atunci când intervine un dezastru natural, ca urmare este datoria noastră creștină de a ajuta oricum și oriunde putem. Donațiile voastre generoase pentru Fondul Mondial de Dezastre ajută la a face posibil acest lucru. Vă mulțumim anticipat!

Frații voștri din Conferința Generală

Evanghelia în Vechiul Testament

TEXT DE MEMORAT: „Căci toate lucrurile care au fost scrise înainte au fost scrise pentru învățătura noastră, pentru ca prin răbdarea și mângâierea pe care o dau Scripturile să avem nădejde.” (Romani 15:4).

„Isus a venit în această lume pentru a salva poporul Său de păcatele sale. El nu ne va salva în păcatele noastre, pentru că El nu este slujitorul păcatului. Trebuie să răspundem la atracția divină a lui Hristos, să ne căim de păcatele noastre și să ne unim cu Hristos la fel cum ramura este unită cu vița.” — *The Signs of the Times*, 15 februarie 1892.

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 63-70 engl. (cap. 4, *Planul de răscumpărare*).

Duminică

29 ianuarie

1. LECȚII DIN ISTORIE

a. Care este motivul major pentru care avem nevoie să studiem istorie, în special istoria sacră? **Eclesiastul 3:15.**

Eclesiastul 3:15: „Ce este a mai fost și ce va fi a mai fost; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a trecut.”

„Lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ prezintă, din secol în secol, o similitudine uimitoare în fiecare mare reformă sau mișcare religioasă. Principiile de procedare a lui Dumnezeu cu oamenii sunt întotdeauna aceleași. Mișcările importante ale prezentului au paralela lor în cele din trecut, și experiența bisericii din secolele trecute are lecții de mare valoare pentru timpul nostru.” — *Marea luptă*, p. 343 engl. (cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

b. Întrucât studiul istoriei ne oferă speranța evangheliei (Romani 15:4), ce oferă această speranță sufletului bolnav de păcat? **Romani 1:16; Luca 19:10.**

Romani 1:16: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.”

Luca 19:10: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

„Fiecare parte din Biblie este dată prin inspirație de la Dumnezeu și este profitabilă (folositoare). Vechiul Testament, nu mai puțin ca Noul Testament, ar trebui să primească atenție. În timp ce studiem Vechiul Testament, vom descoperi izvoare vii ce bolborosesc spre suprafață, acolo unde cititorul neglijent nu găsește decât un deșert.” — *Educația*, p. 191 engl. (cap. 20, *Învățătura Bibliei și studiul ei*).

Luni

30 ianuarie

2. PERFECȚIUNEA CREAȚIUNII

- a. **Ce tip de caracter au posedat primul bărbat și prima femeie, atunci când tocmai au ieșit din mâinile Creatorului lor? Geneza 1:31; Eclesiastul 7:29.**

Geneza 1:31: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”

Eclesiastul 7:29: „Numai iată ce am găsit: că Dumnezeu a făcut pe oameni fără prihană, dar ei umblă cu multe șiretenii.”

„Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu, atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Doar Hristos este ‚ imaginea expresă (Evrei 1:3 engl. KJV) a Tatălui; însă omul a fost format după asemănarea lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voia lui Dumnezeu. Minte sa era capabilă să înțeleagă lucrurile divine. Afecțiunile sale erau pure, apetitul și pasiunile sale erau sub controlul rațiunii. El era sfânt și fericit în purtarea chipului lui Dumnezeu și în ascultare perfectă de voia Sa.” — *Patriarhi și profeți*, p. 45 engl. (cap. 2, *Creațiunea*).

- b. **Ce se cerea, pentru ca rasa umană să rămână în această stare perfectă și să trăiască pentru totdeauna? Geneza 2:16, 17 engl.**

Geneza 2:16, 17: „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

„Hristos nu reduce pretențiile legii. În limbaj inconfundabil, El prezintă ascultarea de aceasta drept condiție pentru viața veșnică – aceeași condiție care se cerea de la Adam înainte de cădere. Domnul nu așteaptă mai puțin de la suflet acum, decât a așteptat de la om în Paradis, ascultare perfectă, neprihănire nepătată. Cerința de sub legământul harului este exact la fel de vastă ca cerința făcută în Eden – armonie cu legea lui Dumnezeu, care este sfântă, dreaptă și bună.” — *Parabolele Domnului*, p. 391 engl. (cap. 28, *Răsplata harului*).

c. Întrucât omul a eșuat/păcătuit (Geneza 3), care au fost consecințele nu doar pentru primii noștri părinți, ci pentru întreaga rasă? Romani 5:12; 6:23.

Romani 5:12: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

„În ascultare față de legea lui Dumnezeu, omul e înconjurat ca și cu un gard și păzit de rău. Cel care rupe într-un punct această barieră ridicată în mod divin, a distrus puterea ei de a-l proteja; pentru că el a deschis o cale prin care vrăjmașul poate intra pentru a prăda și ruina.

Aventurându-se să desconsidere voia lui Dumnezeu într-un punct, primii noștri părinți au deschis stavila care oprea vaiul asupra lumii. Și fiecare individ care urmează exemplul lor va recolta un rezultat similar. Dragostea lui Dumnezeu stă la baza fiecărui precept al legii Sale, și cel care se depărtează de poruncă își lucrează propria nefericire și ruină.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 52 engl. (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

Marți

31 ianuarie

3. PĂCATUL DEFINIT

a. Cum știm că fărădelegea lui Adam includea încălcarea legii lui Dumnezeu? Romani 7:7; compară cu Exodul 20:17; 1 Ioan 3:4.

Romani 7:7: „Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftesti!”

Exodul 20:17: „Să nu poftesti casa aproapei tău; să nu poftesti nevasta aproapei tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapei tău.”

1 Ioan 3:4: „Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

„Mulți care îi învață pe alții că legea lui Dumnezeu nu este obligatorie pentru om, argumentează că este imposibil pentru el să țină preceptele ei. Însă, dacă aceasta ar fi adevărat, de ce a suferit Adam pedeapsa încălcării? Păcatul primilor noștri părinți a adus vină și necaz asupra lumii, și dacă nu ar

fi fost bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu, ar fi scufundat rasa în disperare fără speranță. Nimeni să nu se înșele. „Plata păcatului este moartea.” (Romani 6:23). Legea lui Dumnezeu nu poate fi încălcată fără consecințe acum mai mult decât atunci când sentința a fost pronunțată asupra omeniilor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 61 engl. (cap. 3, *Ispitirea și căderea*).

„Fără lege, oamenii nu au nicio concepție dreaptă despre puritatea și sfințenia lui Dumnezeu sau despre propria lor vină și mândritură. Ei nu au nicio convingere reală de păcat și nu simt nevoia de căință. Neînțelegându-și starea pierdută ca încălcători ai Legii lui Dumnezeu, ei nu realizează nevoia lor de sângele ispășitor al lui Hristos. Speranța mântuirii este acceptată fără o schimbare radicală a inimii sau o reformă a vieții. Astfel, convertirile superficiale abundă, și mulțimi se alătură bisericii, fără să fi fost uniți vreodată cu Hristos.” — *Marea luptă*, p. 468 engl. (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

b. Când citim aceste texte, cum arată Biblia că Isus a venit de fapt pentru a ne salva de încălcarea legii? Matei 1:21.

Matei 1:21: „*Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.*”

„Isus a murit pentru a salva poporul Său de păcatele sale, și răscumpărarea în Hristos înseamnă a înceta încălcarea legii lui Dumnezeu și a fi liber de orice păcat; nicio inimă care este animată de vrăjmășie contra legii lui Dumnezeu nu este în armonie cu Hristos, care a suferit pe calvar pentru a apăra și a înălța legea în fața universului.” — *Credința și faptele*, p. 95 engl. (cap. 13, *Credința și faptele - mână în mână*).

„Avem un prieten minunat în Isus, care a venit pentru a salva poporul Său de încălcarea legii. Ce este păcatul? Singura definiție este că acesta este încălcarea legii. Și aici este Isus Hristos, care vine tocmai la momentul potrivit și ne împarte nouă neprihănirea Sa; noi nu putem birui în propria noastră putere, ci prin credință în El. Dacă vrei să crezi în Isus Hristos, Îl vei avea astăzi. Trebuie să crezi că El este Salvatorul tău acum, și că El îți atribuie neprihănirea Sa pentru că El a murit și pentru că El a fost ascultător de fiecare cerință a acelei legi încălcate a lui Dumnezeu. Dacă faci aceasta, vei avea o cunoaștere salvatoare a lui Isus Hristos. Adam și Eva au pierdut Edenul pentru că au încălcat acea lege, însă tu vei pierde cerul dacă o încalci.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 128.

4. TATĂL CREDINCIOȘILOR

a. De ce patriarhul Avraam din Vechiul Testament este cunoscut ca tată al celor credincioși? Galateni 3:6-9.

Galateni 3:6-9: „Tot așa și „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire”. Înțelegeți și voi dar că fiii ai lui Avraam sunt cei ce au credință. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.” Așa că cei ce se bizuiesc pe credință sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.”

„Testul lui Avraam a fost cel mai sever care ar putea veni asupra unei ființe umane. Dacă ar fi dat greș sub el, nu ar fi fost înregistrat (socotit) niciodată ca tată al celor credincioși. Dacă ar fi deviat de la porunca lui Dumnezeu, lumea ar fi pierdut un exemplu de credință și ascultare neîntrebătoare (neîndoielnice). Lecția a fost dată pentru a străluci de-a lungul secolelor; ca noi să putem învăța că nu există nimic prea prețios pentru a fi oferit lui Dumnezeu. Când privim asupra fiecărui dar ca al Domnului, pentru a fi folosit în serviciul Său, ne asigurăm binecuvântarea cerească. Dați înapoi lui Dumnezeu posesiunile încredințate vouă, și vă va fi încredințat mai mult. Rețineți pentru voi posesiunile voastre, și nu veți primi nicio răsplată în această viață, și vă veți pierde răsplata pentru viața care va veni.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1094 engl. (cap. referitor la Geneza 22).

„Locul unde a fost construit templul fusese de mult timp considerat un loc consacrat. Aici, Avraam, tatăl credincioșilor, arătase disponibilitatea sa de a-l sacrifica pe singurul său fiu, în ascultare de porunca lui Iehova. Aici Dumnezeu a reînnoit cu Avraam legământul de binecuvântare, care includea glorioasa promisiune mesianică pentru rasa umană, despre eliberare prin jertfa Fiului Celui Preaînalt.” — *Profeți și regi*, p. 37 engl. (cap. 2, Templul și dedicarea lui).

b. Cum este ilustrată predicarea evangheliei chiar în timpul lui Avraam, prin intermediul promisiunii despre sămânță? Geneza 22:15-18; Galateni 3:16.

Geneza 22:15-18: „Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam și a zis: „Pe Mine Însumi jur”, zice Domnul, ‘pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!’”

Galateni 3:16: „Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

„Acest legământ, același, a fost reînnoit lui Avraam în promisiunea „În sămânța ta vor fi binecuvântate toate națiunile pământului.” (Geneza 22:18). Această promisiune indica spre Hristos. Așa a înțeles-o Avraam (vezi Galateni 3:8, 16), și el s-a încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor. Această credință a fost ceea ce i s-a socotit ca neprihănire. Legământul cu Avraam a menținut, de asemenea, autoritatea legii lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 370 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

c. De ce a fost Avraam ales să primească evanghelia, și mulți alții din vremea sa, nu? Geneza 26:5; Iacov 2:19-24.

Geneza 26:5: „Pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele.”

Iacov 2:19-24: „Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci, dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire” și el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu”. Vedeți dar că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.”

„Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. De unde știm că a crezut? Faptele sale au mărturisit despre caracterul credinței sale, și credința sa i-a fost socotită neprihănire.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 936 engl. (cap. referitor la Iacov 2).

Joi

2 februarie

5. LEGEA ÎN RESTUL VECHIULUI TESTAMENT

a. Ce alte exemple avem că legea a existat înainte ca Dumnezeu să o rostască cuvânt cu cuvânt pe Muntele Sinai (Deuteronomul 5:22-26)? Exodul 15:26; 16:28.

Exodul 15:26: „El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.”

Exodul 16:28: „Atunci, Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele?”

„În fiecare săptămână de-a lungul șederii lor lungi în pustie, israeliții erau martori la o întreită minune, menită să le impresioneze mințile cu sacralitatea Sabatului: o cantitate dublă de mană cădea în ziua a șasea, nu cădea nimic în ziua a șaptea, și porția necesară pentru Sabat era păstrată dulce și pură, pe când, dacă se păstra ceva altcândva, aceasta devenea improprie (neadecvată) pentru folosință.

În circumstanțele care erau în legătură cu darea manei, avem dovezi concludente că Sabatul nu a fost instituit, așa cum pretind mulți, atunci când a fost dată legea la Sinai. Înainte ca Israelii să ajungă la Sinai, ei înțelegeau că Sabatul era obligatoriu pentru ei. Fiind obligați să strângă în fiecare vineri o porție dublă de mană ca pregătire pentru Sabat, când nu cădea deloc [mană], natura sacră a zilei de odihnă li se imprima în mod continuu. Și când unii din popor au ieșit în Sabat să strângă mană, Domnul a întrebat: „Cât timp refuzați voi să țineți poruncile și legile Mele?” — *Patriarhi și profeți*, p. 296, 297 engl. (cap. 26, *De la Marea Roșie la Sinai*).

b. Ce intenționa Dumnezeu să facă Israel cu legea morală a celor Zece Porunci, rostită și scrisă? Deuteronom 6:1-9.

Deuteronomul 6:1-9: „Iată poruncile, legile și rânduielile pe care a poruncit Domnul Dumnezeul vostru să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire; ca să te temi de Domnul Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe care ți le dau și să ai zile multe. Ascultă-le dar, Israele, și caută să le îplinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi, când ți-a fâgăduit țara în care curge lapte și miere. Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.”

c. De unde știm că Domnul Și-a menținut poziția tot timpul până la sfârșitul Vechiului Testament? Maleahi 4:4; 3:6.

Maleahi 4:4: „Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb rânduieli și porunci pentru tot Israelul!”

Maleahi 3:6: „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, copii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.”

Vineri

3 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum sunt principiile de istorie biblică aplicabile la timpul nostru?**
- 2. Ce cerință din Eden arată că Dumnezeu nu se schimbă?**
- 3. Care este scopul venirii lui Isus în această lume, cu referire la problema păcatului?**
- 4. Cum a fost arătată credința lui Avraam prin faptele sale?**
- 5. Care ar trebui să fie relația noastră cu legea lui Dumnezeu?**

Legea eternă a lui Dumnezeu

TEXT DE MEMORAT: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui: și poruncile Lui nu sunt grele.” (1 Ioan 5:3).

„[Hristos] ne-a poruncit să ne iubim unii pe alții chiar așa cum ne-a iubit El. Religia se întemeiază pe dragoste de Dumnezeu, care ne conduce, de asemenea, să ne iubim unii pe alții. Ea este plină de recunoștință, umilnță, îndelungă-răbdare. Ea este jertfitoare de sine, răbdătoare, îndurătoare și iertătoare. Ea sfințește întreaga viață și își întinde influența asupra altora.”
— *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 223 engl. (cap. 20, *Nevoia de armonie*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeti*, p. 303-314 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

Duminică

5 februarie

1. CREATORUL NESCHIMBĂTOR

a. Ce trebuie să înțelegem cu privire la relația lui Hristos cu legea morală a lui Dumnezeu cât timp a locuit pe acest pământ ca Fiul al omului? Matei 5:17, 18.

Matei 5:17, 18: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.”

b. Cât de minuțioși erau conducătorii evrei cu privire la respectarea exterioară a legii? Matei 23:23; Filipeni 3:4.

Matei 23:23: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.”

Filipeni 3:4: „Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult.”

„[Conducătorii evrei] erau zeloși să mențină o aparență de sfințenie, însă ei neglijau sfințenia inimii. În timp ce erau minuțioși pentru litera legii, ei îi încâlcau în mod continuu spiritul. Marea lor nevoie era tocmai de schimbarea pe care Hristos i-o explicase lui Nicodim – o nouă naștere morală, o curățire de păcat și o reînnoire în cunoștință și sfințenie.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 174 engl. (cap. 17, *Nicodim*).

c. Ce putem observa despre procesul lui Isus, care dovedește faptul că El nu era un călcător al legii? Matei 26:59, 60.

Matei 26:59, 60: „*Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî. Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi.*”

„Nici Salvatorul, nici urmașii Săi nu au încălcat legea Sabatului. Hristos era un reprezentant viu al legii. Nicio încălcare a preceptelor ei nu a fost găsită în viața Sa. Privind la o națiune de martori care căutau ocazie să Îl condamne, El putea spune fără a stârni contradicție: ‚Cine dintre voi poate să mă dovedească vinovat de păcat?’ (Ioan 8:46 RV).” — *Ibid.*, p. 287 engl. (cap. 29, *Sabatul*).

Luni

6 februarie

2. LEGEA ÎN INIMA LUI HRISTOS

a. Ce a fost pregătit pentru Isus, când El a venit pe pământ? Evrei 10:5-10.

Evrei 10:5-10: „*De aceea, când intră în lume, El zice: „Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup; n-ai primit nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat. Atunci am zis: ‘Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!’ ” După ce a zis întâi: „Tu n-ai voit și n-ai primit nici jertfe, nici prinoase, nici arderi de tot, nici jertfe pentru păcat’; (lucruri aduse toate după Lege), apoi zice: „Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule”. El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.*”

„Nu a fost o întâmplare, ci un plan ca Răscumpărătorul lumii să Își depună coroana, să lase la o parte roba Sa regală și să vină în lumea noastră ca om. El Și-a îmbrăcat divinitatea în straiile umanității, ca să poată sta în fruntea familiei umane, umanitatea Sa [fiind] amestecată cu umanitatea rasei căzute din cauza neascultării lui Adam.” — *The Southern Work*, p. 85.

b. Când citim același pasaj în Vechiul Testament despre Hristos, ce a fost profețit că se va afla în inima Sa? Psalmi 40:6-8.

Psalmi 40:6-8: „Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere-de-tot, nici jertfă de ispășire. Atunci am zis: „Iată-mă că vin! – În sulul cărții este scris despre mine. – Vreau să fac voia Ta, Dumnezeu! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.”

„Încălcarea legii a fost ceea ce a avut ca rezultat păcatul, durerea și moartea. Satan a declarat că el urma să dovedească lumilor pe care le-a creat Dumnezeu și inteligențelor cerești că ținerea legii lui Dumnezeu era o imposibilitate. Când Adam a cedat ispitei vrăjmașului și a căzut din starea sa înaltă și sfântă, Satan și îngerii săi au tresăltat. Însă de la tronul lui Dumnezeu s-a auzit o voce rostind cuvinte de o importanță misterioasă. [Psalmi 40:6-8]. Când omul a căzut, Hristos a anunțat scopul Său de a deveni înlocuitorul și garantul omului.” — *The Review and Herald*, 3 septembrie 1901.

c. Când Îl acceptăm pe Hristos în inima noastră, ce acceptăm noi împreună cu El, în mod inseparabil? Psalmi 119:70, 72, 77, 174.

Psalmii 119:70, 72, 77, 174: „Inima lor este nesimțitoare ca grăsimia, dar eu mă desfățez în Legea Ta...⁷² Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale decât o mie de lucruri de aur și de argint...⁷⁷ Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea...¹⁷⁴ Suspîn după mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta este desfătarea mea.”

„Jugul care leagă de slujire este legea lui Dumnezeu. Marea lege a dragostei revelată în Eden, proclamată pe Sinai, și în noul legământ scrisă în inimă, este ceea ce leagă lucrătorul uman de voia lui Dumnezeu. Dacă am fi lăsați să urmăm propriilor noastre înclinații, pentru a merge doar încotro ne-ar conduce voința noastră, am cădea în rândurile lui Satan și am deveni posesori ai atributelor sale. De aceea, Dumnezeu ne limitează la legea Sa, care este înaltă și nobilă și înălțătoare. El dorește ca noi să preluăm cu răbdare și în mod înțelept datoritiile slujbei. Jugul slujirii a fost purtat de Hristos Însuși în natura umană.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 329 engl. (cap. 34, *Invitația*).

„Neprihănirea este sfințire, asemănare cu Dumnezeu, și ‚Dumnezeu este dragoste.’ (1 Ioan 4:16). Ea este conformare cu legea lui Dumnezeu, pentru că ‚toate poruncile Tale sunt neprihănire’ (Psalmi 119:172), iar ‚dragostea este împlinirea legii’ (Romani 13:10). Neprihănirea este dragoste, și dragostea este lumina și viața lui Dumnezeu. Neprihănirea lui Dumnezeu este întrupată în Hristos. Noi primim neprihănire, primindu-L pe El.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 18 engl. (cap. 2, *Fericirile*).

3. CONFORM LEGII ȘI PROFETILOR

a. Când Isus le explica ucenicilor că viața Sa era dovada vie a faptului că El era Mesia, ce texte a folosit El? Luca 24:27, 44.

Luca 24:27, 44: „Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El...⁴⁴ Apoi, le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.”

„Scopul Său era de a ilumina înțelegerea lor și de a ancora credința lor de ‚cuvântul sigur al profeției.’ El dorea ca adevărul să prindă rădăcini ferme în mințile lor, nu doar pentru că era susținut de mărturia Sa personală, ci din cauza dovezilor neîndoielnice prezentate de simbolurile și umbrele legii ceremoniale, și de profețiile Vechiului Testament. Era necesar pentru urmașii lui Hristos să aibă o credință inteligentă, nu doar în folosul lor propriu, ci pentru ca ei să poată duce cunoașterea lui Hristos în lume. Și ca absolut primul pas în împărtășirea acestei cunoaștințe, Isus i-a îndrumat pe ucenici spre ‚Moise și toți profeții.’ De acest fel a fost mărturia dată de Salvatorul înălțat cu privire la valoarea și importanța Scripturilor Vechiului Testament.” — *Marea luptă*, p. 349 engl. (cap. 19, *Lumină prin întuneric*).

b. Cum au dovedit ucenicii, atunci când predicau solia evangheliei, că Isus era Cel promis? Fapte 28:23.

Fapte 28:23: „I-au hotărât o zi și au venit mai mulți la locuința lui. Pavel le-a vestit Împărăția lui Dumnezeu, le-a adus dovezi și a căutat să-i încredințeze, prin Legea lui Moise și prin Proroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ținea de dimineață până seara.”

„Duhul lui Dumnezeu a însoțit cuvintele care erau rostite, și inimile au fost atinse. Apelul apostolilor la profețiile Vechiului Testament și declarația sa că acestea fuseseră împlinite în slujirea lui Isus din Nazaret, au transmis convingere multor suflete care tânjeau după revenirea lui Mesia cel promis. Și cuvintele de asigurare ale vorbitorului că ‚vestea bună’ era deopotrivă pentru evreu și pentru neamuri, a adus speranță și bucurie celor care nu fuseseră numărați între copiii lui Avraam, după trup.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 172, 173 engl. (cap. 17, *Vestitori ai evangheliei*).

„Predicând celor din Tesalonic, Pavel a recurs la profețiile Vechiului Testament cu privire la Mesia. Hristos în slujirea Sa deschisese mințile uce-

nicilor pentru aceste profeții; „începând de la Moise și toți profeții, El le-a expus în toate Scripturile lucrurile privitoare la Sine.” (Luca 24:27). Petru, predicându-L pe Hristos, își luase dovezile din Vechiul Testament. Ștefan urmase același curs. Și Pavel în slujirea Sa a recurs la scripturile care preziceau nașterea, suferința, moartea, învierea și înălțarea lui Hristos. Prin mărturia inspirată a lui Moise și a profeților, el a dovedit în mod clar identitatea lui Isus din Nazaret ca Mesia și a arătat că din zilele lui Adam vocea lui Hristos fusese cea care vorbise prin patriarhi și profeți.” — Ibid., p.221, 222 engl. (cap. 22, *Tesalonic*).

Miercuri

8 februarie

4. LEGEA ȘI CREDINȚA

a. Este dată la o parte legea când ne prindem în credință de Hristos? De ce da sau de ce nu? Romani 3:31.

Romani 3:31: „Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.”

b. Ce binecuvântare este rostită asupra păzitorilor poruncilor? Apocalipsa 22:14.

Apocalipsa 22:14: „Binecuvântați sunt cei care împlinesc poruncile, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate.” (engl. KJV).

„Prin încălcarea poruncilor, un blestem a căzut asupra lui Adam și a Evei, și ei au fost lipsiți de orice drept la pomul vieții. Hristos a murit pentru a-l salva pe om, și a păstra totuși onoarea legii lui Dumnezeu. El spune: ‚Binecuvântați sunt cei care împlinesc poruncile ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în Cetate.’ Fiul lui Dumnezeu prezintă aici împlinirea poruncilor lui Dumnezeu ca [fiind] condiția dreptului la pomul vieții. Încălcarea poruncilor lui Dumnezeu l-a lipsit pe om de orice drept la pomul vieții. Hristos a murit, pentru ca în virtutea sângelui Său, ascultarea de lege să îl facă pe om vrednic de binecuvântarea cerească, și să îi dea din nou dreptul la pomul vieții.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 88.

„Îngeri erau peste tot în jurul nostru în timp ce noi mergeam peste marea de sticlă spre poarta cetății. Isus Și-a ridicat brațul Său puternic, glorios, a apucat poarta de perle, a împins-o înapoi pe balamalele ei strălucitoare, și ne-a spus: ‚Voi v-ați spălat hainele în sângele Meu, ați stat neclintiți pentru adevărul Meu, intrați.’ Noi toți am pășit înăuntru și am simțit că aveam un drept desăvârșit în ea.” — *Experiențe și viziuni*, p. 17 engl. (cap. *Prima mea viziune*).

c. Cum dovedește aceasta că Dumnezeu nu Se schimbă niciodată? Evrei 13:8.

Evrei 13:8: „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

„Isus va face lucruri mari pentru noi, dacă noi vom îndeplini cu credincioșie datoria noastră. Trebuie să supunem voința noastră voinței lui Dumnezeu. Trebuie să Îl onorăm pe Domnul ascultând de toate poruncile Sale, chiar în ceea ce noi numim ‚lucruri mici’. Adevărul, asemenea Autorului său divin, este neschimbător în cerințele sale, același ieri, astăzi și întotdeauna. El nu este în armonie cu tradițiile oamenilor, el nu se conformează la opiniile lor. Adevărul a adus întotdeauna separare între poporul lui Dumnezeu și lume. Însă dacă poziția noastră în anii trecuți, ca popor deosebit, a fost aprobată de Dumnezeu, cum consideră El poziția noastră actuală? Am câștigat noi în spiritualitate de când ne-am depărtat de simplitatea noastră inițială?” — *The Signs of the Times*, 25 mai 1882.

Joi

9 februarie

5. SCRISĂ ÎN INIMĂ

a. Cum este posibil să avem legea lui Dumnezeu în viața noastră în același mod în care a avut-o Isus? Evrei 10:16; 8:10.

Evrei 10:16: „„Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor”.

Evrei 8:10: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

„Dumnezeu ne-a dat preceptele Sale sfinte, pentru că El iubește omeni-rea. Pentru a ne ocroti de rezultatele încălcării, El revelează principiile ne-prihănirii. Legea este o expresie a gândului lui Dumnezeu; când este primită în Hristos, ea devine gândul nostru. Ea ne înalță deasupra puterii dorințelor și tendințelor naturale, deasupra ispitelor care conduc la păcat.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 308 engl. (cap. 31, *Predica de pe munte*).

b. Ce ne arată Dumnezeu chiar mai înainte de a putea noi să înce- pem această călătorie spre cer? 1 Ioan 4:19, 8.

1 Ioan 4:19, 8: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi...⁸ Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.”

„Pământul a fost întunecat prin înțelegere greșită a lui Dumnezeu. Pentru ca umbrele întunecate să poată fi luminate, pentru ca lumea să poată fi adusă înapoi la Dumnezeu, puterea înșelătoare a lui Satan trebuia frântă. Aceasta nu se putea îndeplini prin forță. Exercițierea forței este contrară principiilor guvernării lui Dumnezeu; El dorește doar slujire din iubire; și dragostea nu poate fi comandată; ea nu poate fi câștigată prin forță sau autoritate. Doar prin dragoste este trezită dragostea. A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-L iubi; caracterul Său trebuie să se manifeste în contrast cu caracterul lui Satan. Această lucrare o putea face doar o singură Ființă în întregul univers. Doar Cel care cunoștea înălțimea și adâncimea iubirii lui Dumnezeu putea să o facă cunoscut.” — Ibid., p. 22 engl. (cap 1, *Dumnezeu cu noi*).

c. Ce este posibil doar după ce această dragoste pentru Dumnezeu este în inimile noastre? Ioan 14:15-17.

Ioan 14:15-17: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.”

Vineri

10 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum a menținut Isus caracterul lui Dumnezeu în timp ce trăia în natura umană?**
- 2. Cum se manifestă același caracter al lui Hristos în adevărații credincioși?**
- 3. Pentru a crede cu adevărat că Isus este Mesia, cu ce profeții trebuie să devenim profund familiarizați?**
- 4. Cum este posibil ca ființe umane păcătoase să aibă drept la pomul vieții de la care au fost alungate prin păcat?**
- 5. Care este singurul mod prin care putem experimenta ascultare reală, necontrafăcută?**

Taina evangheliei

Text de memorizat: „Căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.” (Coloseni 1:27)

„Putem înțelege într-atât modul Său de procedare cu noi, și motivele de care este El mânat, încât să discernem iubirea Sa și îndurarea Sa nemărginite, unite cu putere infinită. Putem înțelege atât de mult din scopurile Sale cât este spre binele nostru să știm; și dincolo de aceasta trebuie încă să ne încredem în puterea celui Atotputernic, în dragostea și înțelepciunea Tatălui și Suveranului a toate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 699 engl. (cap. 85, *Misterele Bibliei – o dovadă a inspirației ei*).

Studiu recomandat: *Educația*, p. 169-172 engl. (cap. 18, *Misterele Bibliei*).

Duminică

12 februarie

1. PASAJE DIN SCRIPTURĂ GREU DE ÎNȚELES

a. Ce remarcă Petru cu privire la unele scrieri ale lui Pavel?

2 Petru 3:14-17. Ce ar trebui să înțelegem despre unele lucruri din Scriptură? Deuteronomul 29:29.

2 Petru 3:14-17: „De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor. Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă, ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria.”

Deuteronomul 29:29: „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeuului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.”

„Oameni cu abilități au devotat o viață întreagă de studiu și rugăciune cercetării Scripturilor, și totuși sunt multe pasaje în Biblie care nu au fost pe deplin explorate. Unele pasaje din Scriptură nu vor fi niciodată înțelese perfect până când în viața viitoare Hristos le va explica. Există mistere de clarificat, afirmații pe care mintea umană nu le poate armoniza. Și vrăjmașul

va căuta să stârneasă discuții asupra acestor puncte, care ar fi mai bine să rămână nediscutate.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 312 engl. (cap. 8, *Pericole*).

b. Cu ce atitudine trebuie să ne apropiem de Scriptură? Ioan 7:17.

Ioan 7:17: „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.”

„Spiritul cu care vii să cercetezi Scripturile va determina caracterul asistentului care e lângă tine. Îngerii din lumea de lumină vor fi cu cei care în umilința inimii caută călăuzire divină. Dar dacă Biblia este deschisă fără reverență, cu un sentiment de auto-suficiență, dacă inima este plină de prejudecată, Satan este lângă tine, și el va pune afirmațiile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu într-o lumina pervertită.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 108 engl. (cap. 3, *Sfintele Scripturi*).

Luni

13 februarie

2. DISCERNÂND TAINELE

a. Ce lucruri specifice a revelat Dumnezeu lui Pavel pentru ca el să le împărtășească restului lumii? Romani 16:25, 26; Coloseni 1:27.

Romani 16:25, 26: „Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință.”

Coloseni 1:27: „cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

„Pentru Pavel, crucea era obiectul de interes suprem. De când fusese oprit din cariera sa de persecutor al urmașilor Nazarineanului crucificat, el nu încetase niciodată să se laude cu crucea. La acel moment îi fusese dată o descoperire a dragostei infinite a lui Dumnezeu, așa cum a fost revelată în moartea lui Hristos; și o transformare minunată fusese îndeplinită în viața sa, aducând toate planurile și scopurile sale în armonie cu cerul. Din acel ceas el fusese un om nou în Hristos. El cunoștea din experiență personală că atunci când un păcătos privește o dată dragostea Tatălui, așa cum se vede aceasta în sacrificiul Fiului Său, și se supune influenței divine, are loc o schimbare a inimii, și de atunci înainte Hristos este totul și în tot.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 245 engl. (cap. 24, *Corint*).

b. Dacă ceva din Scriptură este greu de înțeles, de ce chiar ar trebui să încercăm să cercetăm acel subiect? 2 Timotei 3:16, 17.

2 Timotei 3:16-17: „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.*”

„Crucea lui Hristos este toată acoperită cu reproș și stigmă, totuși ea este speranța de viață și înălțare a omului. Nimeni nu poate înțelege taina evlaviei atâta timp cât se rușinează să poarte crucea lui Hristos. Nimeni nu va fi capabil să discearnă și să aprecieze binecuvântările pe care Hristos le-a cumpărat pentru om cu un cost infinit pentru Sine, dacă nu este dispus să sacrifice cu bucurie comorile pământești, ca să devină urmaș al Său. Fiecare tăgăduire de sine și sacrificiu făcut pentru Hristos îl îmbogățesc pe dătător, și fiecare suferință și fiecare reproș îndurate pentru scumpul Său nume cresc bucuria finală și răsplata nemuritoare din împărăția slavei.” — *Confrontation*, p. 93.

c. Explicați de ce avem nevoie, pentru a ajunge la concluzii corecte. Ioan 16:13.

Ioan 16:13: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.*”

„Fără călăuzirea Duhului Sfânt noi vom fi în mod continuu sub riscul de a răstălmăci scripturile sau de a le interpreta greșit. Există multă lectură a Bibliei care este fără folos și în multe cazuri este o pagubă clară. Când cuvântul lui Dumnezeu este deschis fără reverență și fără rugăciune; când gândurile și afecțiunile nu sunt fixate asupra lui Dumnezeu sau în armonie cu voința Sa, mintea este întunecată de îndoială; și prin chiar studiul Bibliei, scepticismul crește. Vrăjmașul ia controlul asupra gândurilor și el sugerează interpretări care nu sunt corecte.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 704, 705 engl. (cap. 85, *Misterele Bibliei, o dovadă a inspirației ei*).

Marti

14 februarie

3. LEGEA MORALĂ REGALĂ

a. Contrar crezului obișnuit, de unde știm că legea celor Zece porunci nu a fost desființată la cruce? Iacov 2:8, 9.

Iacov 2:8, 9: „Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”, bine faceți. Dar, dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de lege.”

„Mulți învățători religioși apreciază că Hristos prin moartea Sa a abolit legea, și că oamenii sunt de acolo înainte liberi de cerințele ei. Există unii care o reprezintă ca pe un jug greu, și în contrast cu robia legii, ei prezintă libertatea de care te poți bucura sub evanghelie.

Însă nu în acest mod au privit profeții și apostolii legea cea sfântă a lui Dumnezeu. David a spus: ‚Voi umbla în libertate: pentru că eu caut preceptele Tale.‘ (Psalmi 119:45). Apostolul Iacov, cel care a scris după moartea lui Hristos, s-a referit la ‚legea regală‘ și ‚legea perfectă a libertății.‘ (Iacov 2:8; 1:25, engl. KJV). Și scriitorul Apocalipsei, la o jumătate de secol după răstignire, rostește o binecuvântare asupra celor care ‚îndeplinesc poruncile, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate.‘ (Apocalipsa 22:14, engl. KJV).” — *Marea luptă*, p. 466 engl. (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

„Când cineva se predă lui Hristos, mintea este adusă sub controlul legii; însă este legea regală, care proclamă libertate fiecărui captiv. Devenind una cu Hristos, omul este făcut liber. Supunere față de voința lui Hristos înseamnă restaurarea naturii umane la nivelul de perfecțiune.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p.131 engl. (cap. 8, *Medicul, un educator*).

b. Ce lege definește [ce înseamnă] să îl iubim pe aproapele ca pe noi înșine? Romani 13:9; compară cu Exodul 20:1-17.

Romani 13:9: „De fapt: „Să nu preacurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftesti” și orice altă poruncă mai poate fi se cu-prind în porunca aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”

Exodul 20:1-17: „Atunci, Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al mila neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în

șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău. Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu furi. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

„Primele patru din cele zece porunci sunt rezumate în marele precept: ‚Să Îl iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta.’ Ultimele șase sunt incluse în celălalt: ‚Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’ Ambele aceste porunci sunt o expresie a principiului iubirii. Prima nu poate fi ținută și a doua încălcată, nici nu poate fi ținută a doua și prima încălcată. Când Dumnezeu are locul de drept pe tronul inimii, semenului nostru îi va fi dat locul corect. Îl vom iubi ca pe noi înșine. Și doar atunci când Îl iubim în mod suprem pe Dumnezeu este posibil să îl iubim fără parțialitate pe semenul nostru...”

Hristos i-a învățat pe ascultătorii Săi că legea lui Dumnezeu nu este multe precepte separate, dintre care unele sunt importante, în timp ce altele sunt de mică importanță, și pot fi ignorate fără teamă de consecințe. Domnul nostru prezintă primele patru și ultimele șase porunci ca un întreg divin, și ne învață că dragostea pentru Dumnezeu va fi arătată prin ascultare de toate poruncile Sale.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 607 engl. (cap. 66, *Controversa*).

Miercuri

15 februarie

4. JUDECAT DE LEGE

a. Explicați implicațiile vaste ale judecării efectuate asupra omenirii. *Eclesiastul 11:9; Romani 14:10; 2 Corinteni 5:10; Evrei 9:27.*

Eclesiastul 11:9: „Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată.”

Romani 14:10: „Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.”

2 Corinteni 5:10: „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.”

Evrei 9:27: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”

„Toți vor fi judecați conform luminii care a fost dată. Domnul își trimite ambasadorii Săi cu un mesaj de salvare, și pe cei care aud, El îi va considera răspunzători pentru modul în care tratează cuvintele servilor Săi. Cei care caută în mod sincer după adevăr, vor face o cercetare atentă, în lumina cuvântului lui Dumnezeu, a doctrinelor care le sunt prezentate.”
— *Istoria faptelor apostolilor*, p. 232 engl. (cap. 23, Berea și Atena).

b. Ce standard va fi folosit la judecată? Iacov 2:12.

Iacov 2:12: „Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei.”

c. Care lege este aceasta? Iacov 2:11; compară cu Exodul 20.

Iacov 2:11: „Căci Cel ce a zis: „Să nu preacurvești” a zis și: „Să nu ucizi.” Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.”

Exodul 20: 2-17: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsește nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al mililea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeuului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău. Să nu ucizi. Să nu preacurvești. Să nu furi. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. Să nu poftesci casa aproapelui tău; să nu poftesci nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

„În învățăturile Sale, Hristos a arătat cât de departe ajung principiile legii rostite de pe Sinai. El a făcut o aplicare vie a acelei legi ale căror prin-

cipii rămân pentru totdeauna marele standard de neprihănire – standardul după care toți vor fi judecați în marea zi când se va ține judecata și vor fi deschise cărțile.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 211 engl. (cap. 26, *Legea desăvârșită*).

„Legea lui Dumnezeu este standardul după care vor fi testate la judecătă caracterele și viețile oamenilor. Înțeleptul spune: ‚Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui: pentru că aceasta este întreaga datorie a omului. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată.’ (Eclesiastul 12:13, 14 engl. KJV). Apostolul Iacov îi îndeamnă pe frații săi: ‚Așa să vorbiți, și așa să faceți, ca unii care vor fi judecați de legea libertății.’ (Iacov 2:12 engl. KJV.)” — *Marea luptă*, p. 482 engl. (cap. 28, *Față în față cu raportul vieții*).

„Când se va ține judecata și cărțile vor fi deschise, și fiecare om va fi judecat conform celor scrise în cărți, atunci tablele de piatră, ascunse de Dumnezeu până în acea zi, vor fi prezentate în fața lumii ca standardul neprihănirii. Atunci bărbații și femeile vor vedea că ascultarea de legea perfectă a lui Dumnezeu este condiția preliminară pentru mântuirea lor. Nimeni nu va găsi scuză pentru păcat. Conform principiilor neprihănite ale acelei legi, oamenii vor primi sentința de viață sau de moarte.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 225 engl. (cap. 28, *Vrăjmășia lui Satan contra legii*).

Joi

16 februarie

5. LEGEA CA ÎNDRUMĂTOR

a. Care este scopul pentru înțelegerea legii sau cunoașterea adevărului? Ioan 3:18-21; Romani 7:7.

Ioan 3:18-21: „Oricine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”

Romani 7:7: „Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: ‚Să nu poftești!’”

„Primul pas în reconcilierea cu Dumnezeu este convingerea de păcat. ‚Păcatul este încălcarea legii.’ ‚Prin lege vine cunoștința păcatului.’ (1 Ioan 3:4 engl. KJV; Romani 3:20). Pentru a vedea această vină, păcătosul trebuie să testeze caracterul său după marele standard de neprihănire al lui Dum-

nezeu. Acesta este o oglindă care arată perfecțiunea unui caracter neprihănit și îl face în stare să discearnă propriile defecte din al său.” — *Marea luptă*, p. 467 engl. (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

b. Expunând starea noastră reală, ce face legea cu aceea descoperire? Galateni 3:24.

Galateni 3:24: „Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință.”

„Sunt întrebată cu privire la legea din Galateni. Care lege este îndrumătorul care ne aduce la Hristos? Eu răspund: Ambele, atât legea ceremonială, cât și codul moral al celor zece porunci.

Hristos a fost temelia întregului sistem religios iudaic. Moartea lui Abel a fost în urma refuzului lui Cain de a accepta planul lui Dumnezeu în școala ascultării, pentru a fi salvat de sângele lui Isus Hristos, simbolizat de jertfele care indicau spre Hristos. Cain a refuzat vărsarea sângelui, care simboliza sângele lui Hristos ce urma să fie vărsat pentru lume. Acest întreg ceremonial a fost pregătit de Dumnezeu, și Hristos a devenit temelia întregului sistem. Acesta este începutul lucrării sale ca îndrumător pentru a-i face pe agenții umani păcătoși să mediteze la Hristos.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament*, vol. 6, p. 1109 engl. (cap. referitor la Galateni 2).

Vineri

17 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cât de importantă este în studiul Bibliei pregătirea personală a inimii?**
- 2. Cum este posibil să înțelegem în mod corect ceva atât de tainic ca evanghelia mântuirii?**
- 3. Care sunt motivele datorită cărora înțelegem că după cruce, legea este încă valabilă?**
- 4. Care este marele standard de caracter ce reprezintă o condiție preliminară pentru viața veșnică?**
- 5. De ce este necesar ca legea, îndrumătorul nostru, să ne aducă la Hristos?**

Pironit pe crucea Lui

TEXT DE MEMORAT: „Ștergând înscrisul rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar și l-a luat din cale, pironindu-l pe crucea Lui.” (Coloseni 2:14, BTF)”

„Legea celor zece porunci trăiește și va trăi prin secolele veșnice. Nevoia de serviciul sacrificiilor și jertfelor a încetat atunci când tipul a întâlnit antitipul în moartea lui Hristos. În El, umbra a ajuns materia. Mielul lui Dumnezeu era jertfa completă și perfectă.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p.1116 engl. (cap. referitor la Efeseni 2).

Studiu recomandat: *Solii alese*, vol. 1, p. 229-235 engl. (cap. 30, *Legea și evanghelia*).

Duminică

19 februarie

1. O ALTĂ LEGE

- a. **Cum descrie Biblia o lege care era împotriva noastră și a fost răstignită de cruce? Coloseni 2:14; Efeseni 2:15. Întrucât principiile celor zece porunci au existat în perfecțiunea Edenului, cum știm că această descriere nu se poate referi la acea lege? Geneza 1:31.**

Coloseni 2:14: „A șters zăpădul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit pironindu-l pe cruce.”

Efeseni 2:15: „și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El Însuși un singur om nou, făcând astfel pace.”

Geneza 1:31: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”

- b. **Care sunt unele lucruri specifice conținute în această lege a rânduielilor? Coloseni 2:16, 21. Sunt aceste sabbate și alte legi legate de legea morală originară dată la creațiune – sau sunt ele o umbră a unui eveniment care urma să vină în viitor, după ce ele au fost date? Coloseni 2:17.**

Coloseni 2:16, 21: „Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat...²¹ „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru.”

Coloseni 2:17: „care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.”

„În Eden, Dumnezeu a instituit memorialul lucrării Sale de creație, punând binecuvântarea Sa asupra zilei a șaptea. Sabatul a fost încredințat lui Adam, tatăl și reprezentantul întregii familii umane. Respectarea sa urma să fie un act de recunoaștere plină de recunoștință, din partea tuturor celor care urma să locuiască pe pământ, [a faptului] că Dumnezeu era Creatorul lor și Suveranul lor de drept; că ei erau lucrarea mâinilor Sale și supușii autorității Sale. Astfel, instituția era cu totul comemorativă și oferită întregii omeniri. Nu era în ea nimic de natura unei umbre sau de o aplicare restrânsă la vreun popor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 48 engl. (cap. 2, Creațiunea).

Luni

20 februarie

2. LEGEA RÂNDUIELILOR

- a. Se face, de fapt, referire la aceste lucruri care erau o umbră a unui eveniment ulterior ca la „o lege” – și dacă da, ce fel de lege? Evrei 10:1.**

Evrei 10:1: „În adevăr, *Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neînțet în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.*”

„Poporul lui Dumnezeu, pe care El îl numește comoara Sa deosebită, a fost privilegiat cu un sistem dublu de legi; cea morală și cea ceremonială. Una, care indica înapoi spre creație pentru a menține în amintire pe viul Dumnezeu care a creat lumea, ale cărei cerințe sunt obligatorii pentru toți oamenii în toate dispensațiunile, și care va exista prin tot timpul și veșnicia. Cealaltă, dată din cauza încălcării de către om a legii morale, ascultarea de aceasta constând în sacrificii și jertfe ce indicau spre răscumpărarea viitoare. Fiecare este clară și distinctă de cealaltă.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1094 engl. (cap. referitor la 2 Corinteni 2).

- b. În timp ce sacrificarea animalelor era prezentată evreilor din vechime pentru a ilustra (a proiecta o umbră spre viitor) sacrificiul Mielului lui Dumnezeu care urma să vină, ce punct e necesar să fie înțeles? Evrei 10:2-4, 6.**

Evrei 10:2-4, 6: „Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate? Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe; căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele... ⁶n-ai primit nici arderi-de-tot, nici jertfe pentru păcat.”

„Hristos Însuși era inițiatorul sistemului iudaic de închinare, în care, prin tipuri și simboluri, erau proiectate umbre ale lucrurilor spirituale și cerești. Mulți au uitat semnificația reală a acestor jertfe; și marele adevăr că doar prin Hristos există iertare de păcate, era pierdut pentru ei. Înmulțirea jertfelor, sângele vițelilor și al țapilor, nu putea îndepărta păcatul.” — Ibid., vol. 7, p. 933 engl. (cap. referitor la Evrei 9).

c. Doar ce are putere de a ne curăța de vina păcatului? 1 Ioan 1:7.

1 Ioan 1:7: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.”

„O lecție era întrupată în fiecare sacrificiu, imprimată în fiecare ceremonie... Doar prin sângele lui Hristos există iertare de păcate.” — Ibid.

„Moartea lui Hristos pentru răscumpărarea omului ridică vălul și reflectă un torent de lumină cu sute de ani în urmă, asupra întregii instituții a sistemului religios iudaic. Fără moartea lui Hristos, tot acest sistem era fără însemnătate (fără sens). Evreii îl resping pe Hristos, și de aceea întregul lor sistem religios este pentru ei indefinit, neexplicabil și nesigur. Ei atașează la fel de mult importanță ceremoniilor-umbră ale tipului care și-au întâlnit antitipul, ca legii celor zece porunci, care nu era o umbră, ci o realitate la fel de durabilă ca tronul lui Iehova.” — Ibid., vol. 6, p. 1097 engl. (cap. referitor la 2 Corinteni 3).

Marți

21 februarie

3. SISTEMUL CEREMONIAL

a. Cine a fost printre primii care a adus jertfe de animale în acest mod? Geneza 3:21, 24; 4:2, 4; Evrei 11:4.

Geneza 3:21, 24: „Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele... ²⁴Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învârtească o sabie învâpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.”

Geneza 4:2, 4: „A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar... Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui.”

Evrei 11:4: „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.”

„Jertfele ceremoniale au fost rânduite de Dumnezeu pentru a fi pentru om o amintire perpetuă și o recunoaștere plină de căință a păcatului său și o mărturisire a credinței sale în Răscumpărătorul promis. Ele erau menite să imprime rasei umane adevărul solemn că păcatul era cel care cauza moartea. Pentru Adam, aducerea primei jertfe a fost o ceremonie foarte dureroasă. Mâna sa trebuia să se ridice pentru a lua viața, pe care doar Dumnezeu o putea da. Era prima dată când văzuse vreodată o moarte, și el știa că dacă ar fi fost ascultător de Dumnezeu, nu ar fi existat nicio moarte, nici pentru om, nici pentru animal. În timp ce ucidea victima nevinovată, el tremura la gândul că păcatul său trebuia să verse sângele Mielului fără pată al lui Dumnezeu. Această scenă i-a dat un sens mai profund și mai viu al măreției fărădelegii sale, pe care nimic în afară de moartea iubitului Fiu al lui Dumnezeu nu o putea îndepărta. Și el s-a minunat de bunătatea infinită care urma să dea o astfel de răscumpărare pentru a-l salva pe cel vinovat. O stea de speranță a iluminat viitorul teribil și întunecat, și l-a eliberat de completa-i lipsă de speranță.” — *Patriarhi și profeți*, p. 68 engl. (cap. 4, *Planul de răscumpărare*).

b. Ce sistem a fost dezvoltat ulterior, după ce poporul nu a înțeles planul de mântuire la Muntele Sinai? Exodul 25:8.

Exodul 25:8: „Să-Mi faci un locaș sfânt, și Eu voi locui în mijlocul lor.”

c. De ce era necesară vărsarea sângelui? Evrei 9:22. Ce simboliza mielul de jertfă? 1 Corinteni 5:7; 1 Petru 1:19; Ioan 1:29.

Evrei 9:22: „Și, după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.”

1 Corinteni 5:7: „Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat, căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit.”

1 Petru 1:19: „ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.”

Ioan 1:29: „A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (engl. îndepărtează păcatul lumii)

„El și-a purtat ascultătorii prin tipurile și umbrele legii ceremoniale la Hristos – la jertfa Sa, preoția Sa și sanctuarul slujirii Sale – marele obiect care își aruncase umbra spre înapoi în epoca iudaică. El, ca Mesia, era Anti-

tipul tuturor jertfelor ceremoniale. Apostolul a arătat că potrivit profețiilor și a așteptării universale a evreilor, Mesia urma să fie din descendenții lui Avraam și David. El a urmărit descendența Sa de la marele patriarh Avraam, până la psalmistul regal. El a dovedit din Scriptură care trebuia să fie caracterul și lucrările lui Mesia cel promis, și de asemenea primirea Sa și modul cum avea să fie tratat El pe pământ, așa cum mărturisiseră sfinții profeți. El a arătat apoi că și aceste preziceri fuseseră împlinite în viața, slujirea și moartea lui Isus, și, ca urmare, că El era într-adevăr Răscumpărătorul lumii.” — *Sketches From the Life of Paul*, p.103, 104.

Miercuri

22 februarie

4. DE CE NU A FOST DESFIINȚATĂ?

a. Cât timp ceremoniile aveau loc în mod continuu la templu, în ce credea Israel ca singura lor speranță de mântuire? Isaia 1:10-15.

Isaia 1:10-15: „Ascultați Cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei! „Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre?” zice Domnul. „Sunt sătul de arderile-de-tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor. Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile? Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! Urâsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi. Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi și, oricât de mult v-ați ruga, n-ascult, căci mâinile vă sunt pline de sânge!”

„Fiul lui Dumnezeu este centrul marelui plan de mântuire care cuprinde toate dispensațiunile. El este ‚Mielul ucis de la întemeierea lumii.’ El este Răscumpărătorul fiilor și fiicelor căzute ale lui Adam din toate secolele de probă acordate omului... Hristos este esența sau trupul care își aruncă umbra spre înapoi, spre dispensațiunile anterioare. Când Hristos a murit, umbra a încetat. La moartea lui Hristos, sistemul tipurilor a fost îndepărtat, însă legea lui Dumnezeu, a cărei încălcare făcuse necesar planul de mântuire, a fost mărită și făcută onorabilă. Evanghelia era vestea bună de mare bucurie pentru Adam, Noe, Avraam și Moise; pentru că ea le prezenta un Mântuitor care avea să vină.” — *The Signs of the Times*, 20 februarie 1893.

„Ierusalim era metropola evreilor; și acolo se găseau cea mai mare exclusivitate și cel mai mare bigotism. Creștinii evrei care trăiau în apropierea templului permiteau în mod natural gândurilor lor să se învârtă în jurul

privilegiilor evreilor ca națiune. Văzând creștinismul îndepărtându-se de la ceremoniile și tradițiile iudaismului, și înțelegând că sacralitatea specific investită în obiceiurile iudaice urma să fie curând pierdută din vedere în lumina noii credințe, mulți au devenit indignați contra lui Pavel, ca unul care, într-o mare măsură, cauzase această schimbare... Unii erau zeloși pentru legea ceremonială.” — *Sketches From the Life of Paul*, p. 71.

b. În loc de toate sacrificiile, ce căuta Dumnezeu? Isaia 1:16-18; Psalmi 51:17-19.

Isaia 1:16-18: „Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă! – Veniți totuși să ne judecăm (engl. „Veniți acum să discutăm rațional, să judecăm”), zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna”

Psalmi 51:17-19: „Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită. În îndurarea Ta, varsă-Ți binefacerea asupra Sionului și zidește zidurile Ierusalimului! Atunci vei primi (engl. KJV: „vei fi mulțumit cu”) jertfe neprihănite, arderi-de-tot și jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul Tău viței.”

c. Ce aduce planul de mântuire prin sângele lui Isus Hristos, ce sistemul de sacrificii nu putea să facă? Fapte 4:12; Evrei 7:28, 19.

Fapte 4:12: „În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”

Evrei 7:28, 19: „În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii, dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie... căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit – și, pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu.”

„O lumină mai clară și mai glorioasă strălucește acum asupra creștinului. Cei care au trăit înainte de venirea lui Hristos priveau prin credință spre venirea Sa, însă ceea ce trebuia apucat prin credință de către ei este siguranță pentru noi; pentru că noi știm că Hristos a venit, așa cum fusese prezis de profeți. Este la fel de esențial pentru noi să avem credință în Răscumpărătorul nostru, care a venit pe pământ și a murit ca jertfă a noastră, cum era pentru cei din vechime să creadă într-un Răscumpărător care va veni, [care era] reprezentat prin sacrificiile și jertfele lor.” — *The Signs of the Times*, 20 februarie 1893.

5. AVEM NOI NEVOIE DE LEGEA CEREMONIALĂ ASTĂZI?

a. De ce avem în Biblie raportul despre legea ceremonială? 2 Timotei 3:16.

2 Timotei 3:16: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.”

b. Ce face Isus astăzi în ceruri? Evrei 8:1-5; 3:1.

Evrei 8:1-5: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri, ca slujitor al Locului Preasfânt (trad. BTF: ca slujitor al Tabernacolului) și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul. Orice mare preot este pus să aducă lui Dumnezeu daruri și jertfe. De aceea era de trebuință ca și celălalt Mare Preot să aibă ceva de adus. Dacă ar fi pe pământ, nici n-ar mai fi preot, fiindcă sunt cei ce aduc darurile după Lege. Ei fac o slujbă care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă cortul: „Ia seama”, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte.”

Evrei 3:1: „De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.”

c. Ce trebuie să facem noi, de când acest nou sistem este activ în vigoare în ceruri? Evrei 4:14-16.

Evrei 4:14-16: „Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

„A fost dorința lui Hristos aceea de a lăsa ucenicilor Săi o rânduială care urma să facă pentru ei tocmai lucrul de care aveau ei nevoie – care urma să îi elibereze de ritualurile și ceremoniile în care se angajaseră până acum ca fiind esențiale, și pe care primirea evangheliei le făcuse fără vreo putere de atunci înainte. A continua aceste ritualuri ar fi o insultă adusă lui Iehova.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1139, 1140 engl. (cap. referitor la Ioan 13).

„Mesagerii crucii trebuie să se înarmeze cu veghere și rugăciune, și să înainteze cu credință și curaj, lucrând întotdeauna în numele lui Isus. Ei trebuie să Îl înalțe pe Hristos ca mijlocitorul omului în sanctuarul ceresc, Cel în care erau centrate toate sacrificiile Vechiului Testament și prin a cărui jertfă călcătorul legii lui Dumnezeu poate găsi pace și iertare.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 230 engl. (cap. 22, Tesalonic).

Vineri

24 februarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De unde știm că Sabatul zilei a șaptea nu este inclus în umbrele Vechiului Testament?**
- 2. Care sunt trăsăturile distinctive ale celor două legi - morală și ceremonială?**
- 3. Din cauza sacrificării animalelor într-o măsură atât de mare, cum s-a schimbat atitudinea în fața morții unui animal?**
- 4. Ce a făcut dificil pentru iudeii care trăiau lângă templu să înțeleagă că sistemul ceremonial se încheiase?**
- 5. Ce beneficiu obținem astăzi din studierea serviciului sanctuarului?**

Sabat, 4 martie 2023

Darul Sabatului întâi pentru o Capelă în Pathankot, Uniunea Nord-Indiană

Pathankot este un oraș în statul Punjab din India. Se învecinează în vest cu Pakistanul și este un nod de comunicații pentru statele Punjab, Himachal Pradesh, și Jammu și Kashmir.

Solia reformei a ajuns aici în 2015, și numărul membrilor noștri a crescut de-a lungul anilor. Prin răspândirea Lecțiilor Biblice de Sabat, multe suflete prețioase cercetează cu ardoare adevărul prezent. În anul 2011, regiunea urbană Pathankot avea o populație de 159.909 persoane, rata alfabetizării fiind de 88,71%. Ea este înconjurată de lanțul de dealuri Shivalik (parte din dealurile de la baza munților Himalaya) și de râul Chakki. Locuri faimoase în apropiere de Pathankot includ Shahpur Kandi, cu o casă de odihnă pentru turiști suspendată, și barajul Ranjit Sagar, care este cel mai mare baraj gravitațional din Asia. Industriile din zona înconjurătoare includ producția de lapte, grâu, orez, textile, mașini de cusut, bunuri sportive, zahăr, amidon, îngrășăminte, biciclete, instrumente științifice, bunuri electrice, unelte mecanizate și ulei de pin.

Religiile din Pathankot sunt hinduismul cu 88,89%, sikhism 8,01%, și creștinismul 1,73%, urmat de islam și alte religii.

Situat între dealurile pitorești Kangra și Dalhousie de la baza muntelui, cu râul Chakki curgând în apropiere, acest oraș este frecvent folosit ca popas înainte de a pătrunde în munții Jammu și Kashmir, Dalhousie, Chamba, Kangra, Dharamshala, Mcleodganj, Jwalaji, Chintpurni și mai departe în Himalaya. Mulți studenți din zonele rurale ale statelor învecinate vin la Pathankot pentru educație. Pathankot este bine conectat cu restul Indiei prin rețeaua feroviară și prin intermediul rețelei de drumuri, și este conectat cu alte orașe din Punjab, Himachal Pradesh, Delhi, Haryana, Jammu și Kashmir printr-o rețea vastă de servicii de autobuz private și ale sectorului public. Destinații importante includ Delhi, Manali Chandigarh, Jammu, Dharamshala, Dalhousie și Amritsar.

Ca urmare, asemenea Capernaumului din timpul lui Isus, Pathankot slujește ca o intersecție pentru călători – și astfel, potențial pentru evanghelizare! Nu avem resurse proprii pentru a cumpăra un teren și a construi o biserică, drept urmare avem nevoie de sprijinul fraților și surorilor din întreaga lume pentru a trimite cu amabilitate darul vostru generos pentru a construi un monument pentru Domnul în Pathankot, India. „Dumnezeu iubește un dătător voios” (2 Corinteni 9:7 engl. KJV), ca urmare, în această speranță ne rugăm ca Domnul Isus să vă binecuvânteze pe fiecare din abundență.

Frații și surorile voastre din biserica Pathankot

Dacă (ne) mărturisim păcatele...

TEXT DE MEMORAT: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de toată nelegiuirea.” (1 Ioan 1:9)

„Mărturișiți-vă păcatele lui Dumnezeu, singurul care poate să le ierte, și greșelile voastre unul altuia.” — *Calea către Hristos*, p. 37 engl. (cap. 4, *Mărturisirea*).

Studiu recomandat: *Calea către Hristos*, p. 23-35 engl. (cap. 3, *Căința*), 37-41 engl. (cap. 4, *Mărturisirea*). *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 635-650 engl. (cap. 79, *Mărturisirea acceptabilă*).

Duminică

26 februarie

1. ACEEAȘI METODĂ ÎN NOUL ȘI ÎN VECHIUL

- a. Întrucât Dumnezeu nu se schimbă (Maleahi 3:6; Evrei 13:8), ce trebuie să realizăm cu privire la dorința Sa referitor la mântuirea fiecărui suflet pe care L-a creat El? Psalmi 78:38; Ezechiel 18:32; 2 Petru 3:9.

Psalmi 78:38: „Totuși, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; Își oprește de multe ori mânia și nu dă drumul întregii Lui urgii.”

Ezechiel 18:32: „Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare”, zice Domnul Dumnezeu. „Întoarceți-vă dar la Dumnezeu și veți trăi!”

2 Petru 3:9: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

„Dumnezeu nu vrea ca cineva să piară, ci tânjește să îi vadă pe toți venind la pocăință... Sabia justiției a căzut asupra lui [Hristos] pentru ca ei să poată merge liberi. El a murit, pentru ca ei să trăiască.” — *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 326 engl. (cap. 318, *Nu s-a reținut nimic*).

- b. La dedicarea templului construit de Solomon, ce pasaj măreț din Vechiul Testament declară disponibilitatea lui Dumnezeu de a ierta? 2 Cronici 7:12-14. Cum răsună acesta în Noul Testament? 1 Ioan 1:9; 2:1.

2 Cronici 7:12-14: „Domnul S-a arătat lui Solomon noaptea și i-a zis: „Îți ascult rugăciunea și aleg locul acesta drept casa unde va trebui să Mi se aducă jertfe. Când voi închide cerul și nu va fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce țara, când voi trimite ciurma în poporul Meu, dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.”

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

1 Ioan 2:1: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.”

„Păcatul de un caracter personal trebuie mărturisit lui Hristos, singurul mediator între Dumnezeu și om... Fiecare păcat este o ofensă împotriva lui Dumnezeu și trebuie mărturisit Lui prin Hristos. Fiecare păcat public trebuie mărturisit la fel de public. Greșeala comisă față de o persoană individuală ar trebui îndreptată cu cel care a fost afectat. Dacă vreunele persoane care caută sănătate au fost vinovate de vorbire de rău, dacă au semănat discordie în cămin, în vecinătate, sau în biserică, și au stârnit înstrăinare și disensiune, dacă prin vreo practică greșită au condus pe alții la păcat, aceste lucruri ar trebui mărturisite înaintea lui Dumnezeu și înaintea celor care au fost afectați.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 216, 217 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *Mărturisirea păcatului*).

Luni

27 februarie

2. PRIMUL PAS ÎN PRIMIREA IERTĂRII

- a. În timp ce lucrarea Duhului Sfânt este de a aduce convingere în inimă (Ioan 16:8), care trebuie să fie primul nostru răspuns? Psalmi 86:5**

Psalmi 86:5: „Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă.”

„Convingerea pune stăpânire asupra minții și inimii. Păcătosul are un sentiment al neprihănirii lui Iehova și simte teroarea înfățișării, în vina și necurăția sa, în fața Cercetătorului inimilor. El vede dragostea lui Dumnezeu, frumusețea sfințeniei, bucuria purității; el tânjește să fie curățit și restaurat la comuniunea cu Cerul.” — *Calea către Hristos*, p. 24 engl. (cap. 3, *Căința*).

„Acea căință care este produsă de influența harului divin asupra inimii va conduce la mărturisirea și părăsirea păcatului. Acestea au fost roadele despre care apostolul declara că fuseseră văzute în viețile credincioșilor din Corint.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 324 engl. (cap. 31, *Mesajul – ascultat*)

b. Privind la exemplul din ziua Cincizecimii, ce s-a împlinit în urma trezirii conștiinței la convingerea păcatului? Fapte 2:36, 37.

Fapte 2:36, 37: „Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.” După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”

„Prin mărturisire și părăsire a păcatului, prin rugăciune serioasă și consacrarea proprie lui Dumnezeu, s-au pregătit ucenicii din vechime pentru revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii. Aceeași lucrare, doar că într-o măsura mai mare, trebuie să fie făcută acum.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 507 engl. (cap. 18, *Principii vitale de relație*, subcap. *Rugați-vă pentru ploaia târzie*).

c. Cum putem descrie rezultatul convingerii care conduce la o schimbare în viață? Fapte 2:38.

Fapte 2:38: „„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi, veți primi darul Sfântului Duh.”

„Înainte ca [israeliții] să poată găsi adevărata pace, ei trebuie să fie conduși să vadă și să mărturisească tocmai păcatul de care fuseseră vinovați.” — *Patriarhi și profeți*, p. 614 engl. (cap. 59, *Primul rege al lui Israel*).

„Adevărata mărturisire este întotdeauna specifică în natura ei, și recunoaște păcate concrete. Păcatele pot fi de o astfel de natură încât să fie aduse doar în fața lui Dumnezeu; unele pot fi greșeli care trebuie să fie mărturisite în fața indivizilor care au suferit vătămare prin ele, sau pot fi păcate cu un caracter general, care trebuie făcute cunoscut în adunarea poporului. Însă toată mărturisirea trebuie să fie precisă și la obiect, recunoscând tocmai păcatele de care ești vinovat.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 639 engl. (cap. 79, *Mărturisirea acceptabilă*).

Marți

28 februarie

3. UN EXEMPLU DE CĂINȚĂ FALSĂ

a. S-a căit Iuda de faptul că L-a trădat pe Hristos, [dându-L] preoților cei mai de seamă (Matei 26:14-16, 47-49)? De ce da, sau de ce nu? Matei 27:3, 4.

Matei 27:3, 4: „Atunci, Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor și a zis: „Am păcătuțit, căci am vândut sânge nevinovat.” „Ce ne pasă nouă?” i-au răspuns ei. „Treaba ta.”

„Iuda s-a aruncat acum la picioarele lui Isus, recunoscându-L drept Fiul lui Dumnezeu și implorându-L să Se elibereze. Salvatorul nu i-a făcut reproșuri trădătorului. El știa că Iuda nu s-a căit; mărturisirea Sa era stoarsă din sufletul său vinovat de un sentiment îngrozitor de condamnare și de o anticipare a judecății, însă el nu simțea nicio mâhnire profundă, sfâșietoare de inimă, că Îl trădase pe Fiul fără pată al lui Dumnezeu, și că Îl tăgăduise pe Sfântul lui Israel. Totuși Isus nu a rostit niciun cuvânt de condamnare. El a privit cu milă spre Iuda, și i-a spus: „Pentru ceasul acesta am venit în lume.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 722 engl. (cap. 76, *Iuda*).

„Când păcatul a paralizat percepțiile morale, cel greșit nu discerne defectele sale de caracter, nici nu realizează enormitatea răului pe care l-a comis; și dacă el nu se supune puterii convingătoare a Duhului Sfânt, el rămâne în orbire parțială față de păcatul său. Mărturisirile sale nu sunt sincere și serioase. La fiecare recunoaștere a vinei sale, el adaugă un motiv ca scuză pentru cursul său, declarând că dacă nu ar fi fost anumite circumstanțe, el nu ar fi făcut aceasta sau aceea, pentru care el este mustrat.” — *Calea către Hristos*, p. 40 engl. (cap. 4, *Mărturisirea*).

„Prin credință și rugăciune, toți pot îndeplini cerințele evangheliei. Nimeni nu poate fi forțat să comită răul. Propriul său consimțământ trebuie câștigat mai întâi; sufletul trebuie să își pună ca obiectiv acțiunea păcătoasă înainte ca pasiunea să poată domina peste rațiune sau nelegiuirea să triumfe asupra conștiinței. Ispita, oricât de puternică, nu e niciodată o scuză pentru păcat.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 177 engl. (cap. 17, *Dragostea frățescă*).

b. Explicați dacă acesta a fost sau nu un tip de pocăință care conduce la viața veșnică. Matei 27:5; 2 Corinteni 7:8-11.

Matei 27:5: „Iuda a aruncat arginții în Templu și s-a dus de s-a spânzurat.”

2 Corinteni 7:8-11: „Măcar că v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău și chiar dacă mi-ar fi părut rău (engl. KJV: „deși mi-a părut rău”) – căci văd că epistola aceea v-a întristat (măcar că pentru puțină vreme) – totuși acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nicio pagubă din partea noastră. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea. Căci uite tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta.”

„Mulți sunt în auto-înșelare și intră în planuri cu care Domnul nu are nimic de a face. Însă singurul curs sigur de urmat este de a asculta cuvântul Domnului. În loc de a face aceasta, mulți propun să facă lucruri minunate. Li se pare mai ușor să plănuiască ceva măreț pentru viitor decât să se golească de eu, să își supună lui Dumnezeu inima, mintea și voința, și să se supună să fie modelați de acea putere care poate crea și distruge. Tinerii să își examineze în mod critic motivele, prin rugăciune și cercetare a Scripturilor; și să vadă dacă propria lor voință și propriile lor înclinații nu îi conduc departe de cerințele lui Dumnezeu.” — *The Youth's Instructor*, 23 martie 1893.

Miercuri

1 martie

4. UN EXEMPLU DE ADEVĂRATĂ CĂINȚĂ (PSALMUL 51)

- a. Ce se întâmplă când nu recunoaștem păcatele noastre înaintea lui Dumnezeu, și în schimb păstrăm tăcerea cu privire la ele? Psalmi 32:3, 4.**

Psalmi 32:3, 4: „Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte, căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se usucă pământul de seceta verii.”

- b. După ce Natan, profetul, a fost direct în descoperirea păcatului lui David (2 Samuel 12:1-12), cum a răspuns regele? 2 Samuel 12:13.**

2 Samuel 12:13: „David a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului!” Și Natan a zis lui David: „Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri.”

„Mustrarea profetului a atins inima lui David; conștiința a fost trezită; vina sa a apărut în toată enormitatea ei. Sufletul său a fost plecat în căință înaintea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 722 engl. (cap. 71, *Păcatul și căința lui David*).

„Căința lui David a fost sinceră și profundă. Nu a fost niciun efort de a atenua fărădelegea sa. Nicio dorință de a scăpa de judecățile care îl amenințau, nu a inspirat rugăciunea sa. Ci, el a văzut enormitatea fărădelegii sale contra lui Dumnezeu; el a văzut mângjitura sufletului său; el și-a urât păcatul. Nu doar pentru iertare s-a rugat el, ci pentru curăție a inimii. David nu a abandonat în disperare lupta. În promisiunile lui Dumnezeu pentru păcătoșii căiți, el a văzut dovada iertării și acceptării sale.” — *Ibid.*, p. 725. (cap. 71, *Păcatul și căința lui David*).

- c. Cum a apărut aceasta [părerea de rău], de asemenea, în inima lui Simon din Betania? Luca 7:40-48. Care este singura cale prin care se pot obține pace și împăcare? Psalmi 32:5; Ieremia 3:13; 1 Ioan 1:9.**

Luca 7:40-48: „Isus a luat cuvântul și i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva.” „Spune, Învățătorule”, I-a răspuns el. „Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt, cu cincizeci. Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?” Simon I-a răspuns: „So-cotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.” Isus i-a zis: „Drept ai judecat.” Apoi S-a întors spre femeie și a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul capului ei. Tu nu Mi-ai dat sărutare, dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele. Capul nu Mi l-ai uns cu untde-lemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir. De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate, căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin iubește puțin.” Apoi a zis femeii: „Iertate îți sunt păcatele!”

Psalmi 32:5: „Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădele-gea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păca-tului meu.”

Ieremia 3:13: „Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredin-cioasă Domnului Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.”

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

„La fel cum a făcut Natan cu David, Hristos Și-a ascuns mustrarea sub vâlul unei parabole. El a aruncat asupra gazdei Sale povara de a rosti el însuși propria sa sentință. Simon o condusese la păcat pe femeia pe care acum o disprețuia. Ea fusese foarte vătămată de către el. Prin cei doi dator-nici din parabolă erau reprezentați Simon și femeia. Isus nu a intenționat să învețe că cele două persoane ar trebui să simtă grade diferite de obligație, căci fiecare avea o datorie de recunoștință, pe care nu putea să o plătească. Însă Simon se simțea mai neprihănit decât Maria, și Isus dorea ca el să vadă cât de mare era, de fapt, vina sa. El dorea să îi arate că păcatul său era mai mare decât al ei, cu atât mai mare, cu cât o datorie de cinci sute de monede depășește o datorie de cincizeci de monede.

Simon începu să se vadă acum într-o nouă lumină... Rușinea l-a cuprins, și el a realizat că se afla în prezența Unuia superior lui...

Simon a fost mișcat de amabilitatea lui Isus în faptul că nu l-a muștră pe față înaintea oaspeților săi... Muștrarea răbdătoare l-a convins de greșeala sa. El a văzut magnitudinea (măreția) datoriei pe care o avea față de Domnul său. Mândria sa a fost umilită, el s-a căit, și mândrul fariseu a devenit un ucenic umil, jertfitor de sine.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 566-568 engl. (cap. 62, *La masă în casa lui Simon*).

Joi

2 martie

5. DARUL IERTĂRII

a. Dacă suntem profund implicați în fărădelege, cum putem fi conduși la o căință sinceră profundă pentru păcatele noastre? Fapte 5:30, 31; Isaia 55:6, 7; Evrei 4:16.

Fapte 5:30, 31: „Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.”

Isaia 55:6, 7: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru, care nu obosește iertând.”

Evrei 4:16: „Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

„O căință ca aceasta este dincolo de puterea noastră de îndeplinit; ea se obține doar de la Hristos, care S-a înălțat sus și a dat daruri oamenilor.” — *Calea către Hristos*, p. 25 engl. (cap. 3, *Pocăința*).

„Dacă îți vezi păcătoșenia, nu aștepta să te faci mai bun. Cât de mulți există, care cred că nu sunt suficient de buni pentru a veni la Hristos. Aștepti tu să te faci mai bun prin propriile tale eforturi? Poate etiopianul să își schimbe pielea, sau pardosul petele sale? Atunci puteți voi să faceți bine, voi care sunteți obișnuiți să faceți răul. (Ieremia 13:23, engl. KJV)’. Există ajutor pentru noi doar în Dumnezeu. Nu trebuie să așteptăm apeluri mai puternice, ocazii mai bune sau temperamente mai sfinte. Nu putem face nimic prin noi înșine. Trebuie să venim la Hristos exact așa cum suntem.” — *Ibid.*, p. 31 engl. (cap. 3, *Pocăința*).

b. Cât de temeinică putem să ne așteptăm să fie făcută pentru noi și în noi această lucrare a lui Dumnezeu? Evrei 12:12; Filipeni 1:6.

Evrei 12:12: „Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți.”

Filipeni 1:6: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”

„Căința, la fel ca iertarea, este darul lui Dumnezeu prin Hristos. Prin influența Duhului Sfânt suntem noi convinși de păcat, și simțim nevoia noastră de iertare. Nimeni în afară de cei căiți nu este iertat; însă harul lui Dumnezeu este cel care face inima căită. El este familiarizat cu toate slăbiciunile și infirmitățile noastre, și El ne va ajuta.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 353 engl. (cap. 54, *Subiectul prezentat în 1883*, subcap. *Căința — un dar de la Dumnezeu*).

c. Care va fi rezultatul acestui tip de mărturisire neprefăcută, sinceră? Romani 8:1.

Romani 8:1: „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firii pământești, ci după îndemnul Duhului.”

Vineri

3 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce putem învăța personal din rugăciunea lui Solomon la dedicarea templului?
2. Ce pași trebuie să facem în mod serios, dacă dorim să fim implicați în finalizarea lucrării lui Dumnezeu sub puterea Ploii Târzii?
3. De ce este nevoie să ne mărturisim lui Dumnezeu păcatele noastre? Cât este, de fapt, responsabilitatea noastră, atunci când comitem păcatul?
4. Cât de atenți trebuie să fim atunci când arătăm cuiva că e vinovat?
5. Cum este posibil ca un păcatos să se căiască?

„Sfințește-i prin Adevărul Tău”

TEXT DE MEMORAT: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” (Proverbele 4:18)

„Când ne predăm în mod complet lui Dumnezeu, și credem pe deplin, sângele lui Hristos ne curățește de tot păcatul. Conștiința poate fi eliberată de condamnare. Prin credință în sângele Său, toți pot fi făcuți desăvârșiți în Isus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu că nu avem de-a face cu imposibilități. Putem pretinde sfințirea. Putem să ne bucurăm de favoarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să fim îngrijorați despre ce cred Hristos și Dumnezeu despre noi, ci despre ce crede Dumnezeu despre Hristos, Înlocuitorul nostru.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 32, 33 engl. (cap. 3, *Doctrina „Trupului Sfânt”*).

Studiu recomandat: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 557-567 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

Duminică

5 martie

1. ÎNDREPTĂȚIRE

a. Când ne mărturisim cu adevărat păcatele și ne predăm viața lui Isus — fie că la începutul experienței noastre creștine sau la fiecare pas de pe cale — ce primim de la Dumnezeu? Romani 3:24-26

Romani 3:24-26: „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

„Era posibil pentru Adam, înainte de cădere, să își formeze un caracter neprihănit prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Dar el a eșuat în aceasta, și din cauza păcatului său, naturile noastre sunt căzute și noi nu ne putem face pe noi înșine neprihăniți. Întrucât suntem păcătoși, nesfinți, noi nu putem asculta în mod perfect de legea sfântă. Nu avem nicio neprihănire a noastră proprie cu care să împlinim cerințele legii lui Dumnezeu. Însă Hristos a făcut o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ între încercări și ispite ca cele pe care le avem de întâlnit noi. El a trăit o viață fără păcat. El

a murit pentru noi, și acum El Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea neprihănirea Sa. Dacă te predai Lui și Îl accepți ca Salvator, atunci, chiar așa păcătoasă cum a fost viața ta, de dragul Său tu ești considerat neprihănit. Caracterul lui Hristos stă în locul caracterului tău și tu ești acceptat înaintea lui Dumnezeu ca și când nu ai fi păcătuit.” — *Calea către Hristos*, p. 62 engl. (cap. 7, *Testul uceniciei*).

b. Cât timp trebuie să dureze această călătorie? Proverbe 4:18; Marcu 13:13.

Proverbe 4:18: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

Marcu 13:13: „Veți fi urâți de toți pentru Numele Meu, dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.”

Luni

6 martie

2. DEZVOLTÂND ATRIBUTELE CREȘTINE

a. În afară de iertare/îndreptățire, ce altceva vrea Dumnezeu să ne dea? 2 Corinteni 7:1; Evrei 6:1; Filipeni 3:12-14.

2 Corinteni 7:1: „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.”

Evrei 6:1: „De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu.”

Filipeni 3:12-14: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit, dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”

„O astfel de transformare a caracterului ca cea văzută în viața lui Ioan este întotdeauna rezultatul comuniunii cu Hristos. Pot exista defecte importante în caracterul unei persoane, totuși atunci când el devine un adevărat ucenic al lui Hristos, puterea harului divin îl transformă și sfințește. Privind ca într-o oglindă slava Domnului, el este schimbat din slavă în slavă, până când el este ca Cel pe care Îl adoră.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 559 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

„Fără harul lui Hristos, păcătosul este într-o condiție fără speranță; nimic nu se poate face pentru el; însă prin har divin, omului îi este dată putere supranaturală, și [aceasta] lucrează în minte și inimă și caracter. Prin împărtășirea din harul lui Hristos, păcatul este văzut în natura sa respingătoare și este în cele din urmă alungat din templul sufletului.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 366 engl. (cap. 57, *Hristos — Calea vieții*).

„Nimic în afară de puterea divină nu poate regenera inima umană și nu poate umple sufletele cu dragostea lui Hristos, care se va manifesta întotdeauna cu dragoste pentru cei pentru care a murit El. Rosta Duhului este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, credință, blândețe, cumpătate. Când un om este convertit la Dumnezeu, i se oferă un gust moral nou, îi este dată o nouă putere motivatoare și el iubește lucrurile pe care le iubește Dumnezeu; pentru că dragostea sa este legată de viața lui Isus prin lanțul de aur al promisiunilor neschimbătoare. Dragostea, bucuria, pacea, și recunoștința inexprimabilă vor pătrunde în suflet și limbajul celui care este binecuvântat va fi, „Bunătatea Ta m-a făcut mare” (Psalmi 18:35 engl. KJV).” — *Ibid.*, p. 336 engl. (cap. 51, *Unit cu viața cea vie*).

b. Care sunt unii pași în dezvoltarea atributelor creștine de care avem nevoie pe drumul spre împărăția cerurilor? 2 Petru 1:5-11.

2 Petru 1:5-11: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ceea ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos. Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate. De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră, căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

„Hristos, care unește pământul cu cerul, este scara. Baza este ferm așezată pe acest pământ în umanitatea Sa; treapta cea mai de sus ajunge la tronul lui Dumnezeu în divinitatea Sa. Umanitatea lui Hristos cuprinde omenirea căzută, în timp ce divinitatea Sa se prinde de tronul lui Dumnezeu. Suntem salvați urcând fuscel după fuscel al scării, privind spre Hristos, prinzându-ne de Hristos, urcând pas cu pas până la înălțimea lui Hristos, așa încât El este făcut pentru noi înțelepciune și neprihănire și sfințire și mântuire.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 147 engl. (secțiunea 3, *Educație*, subcap. *Către profesori și administratori*).

3. PUTERE PRIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

a. Cum ne iluminează Dumnezeu inimile așa încât creșterea creștină să fie în mod constant în sus? 2 Corinteni 4:4-6; Psalmi 119:105; Leviticul 20:7, 8.

2 Corinteni 4:4-6: „...a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.”

Psalmi 119:105: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”

Leviticul 20:7, 8: „Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”

„Când voința omului cooperează cu voința lui Dumnezeu, ea devine atotputernică. Orice trebuie făcut la porunca Lui, poate fi îndeplinit în puterea Sa. Toate poruncile Sale sunt împuterniciri.” — *Parabolele Domnului*, p. 333 engl. (cap. 25, *Talanții*).

„Perfecțiunea de caracter se bazează pe ceea ce este Hristos pentru noi. Dacă avem o dependență constantă de meritele Salvatorului nostru și umblăm pe urmele Sale, noi vom fi ca El, puri și nemânjiți.

Salvatorul nostru nu cere imposibilități de la niciun suflet. El nu așteaptă nimic de la ucenicii Săi, fără ca El să fie dispus să le dea har și putere să îndeplinească aceasta. El nu le-ar cere să fie desăvârșiți, dacă El nu ar avea la dispoziția Sa fiecare desăvârșire a harului de oferit celor cărora dorește să le ofere un privilegiu atât de înalt și de sfânt. El ne-a asigurat că El este mai dispus să dea Duhul Sfânt celor care I-l cer decât sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor.” — *That I May Know Him*, p. 130.

b. Cum numim acest proces de creștere creștină în adevăr prin puterea Cuvântului? Ioan 1:14; 17:17

Ioan 1:14: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.”

Ioan 17:17: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

„Când adevărul devine un principiu constant în viață, sufletul este ‚născut din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne veșnic.’ Această naștere din nou este rezultatul primirii lui Hristos drept Cuvântul lui Dumnezeu. Când adevărurile divine sunt imprimare de Duhul Sfânt în inimă, se trezesc noi concepte, și energiile adormite până aici sunt trezite să coopereze cu Dumnezeu.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 520 engl. (cap. 51, *Un subpăstor credincios*).

„Sfințirea bisericii este obiectivul lui Dumnezeu în toate interacțiunile Sale cu poporul Său. El i-a ales din veșnicie, ca ei să fie sfinți. El L-a dat pe Fiul Său să moară pentru ei, ca ei să fie sfințiți prin ascultare de adevăr, lipsiți de toată micimea eului. De la ei, El cere o lucrare personală, o predare personală. Dumnezeu poate fi onorat de cei care pretind a crede în El, doar în măsura în care ei se conformează chipului Său și sunt controlați de Spiritul Său. Atunci, ca martori pentru Salvatorul, ei pot face cunoscut ce a făcut harul divin pentru ei.” — *Ibid.*, p. 559 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

Miercuri

8 martie

4. PRETENȚII FALSE

a. Privind la bărbații sfinți ai lui Dumnezeu de-a lungul timpurilor biblice, ce anume trebuie să înțelegem cu privire la declararea victoriei finale? 1 Ioan 1:8, 10; Romani 7:18; Galateni 6:14.

1 Ioan 1:8, 10: „Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi... Dacă zicem că n-am păcătuțit, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi.”

Romani 7:18: „Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.”

Galateni 6:14: „În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!”

„Onorurile oferite lui Daniel au trezit invidia bărbaților de conducere din împărăție. Președinții și prinții au căutat să găsească o ocazie de plângere contra lui. Însă nu au putut găsi nicio ocazie, nici greșeală; pentru că el era credincios, nici nu se găsea în el vreo eroare sau vină.” (Daniel 6:4 engl. KJV).

Ce lecție este prezentată aici pentru toți creștinii! Ochii ageri ai invidiei erau fixați asupra lui Daniel zi după zi; supravegherile lor erau ascuțite de ură; totuși niciun cuvânt, nicio faptă din viața sa nu puteau fi făcute să pară ca greșite. Și cu toate acestea, el nu ridica nicio pretenție de sfințire, ci el făcea ceea ce era infinit mai bine — el trăia o viață de credincioșie și consacrare.” — *Sfințirea vieții*, p. 42 engl. (cap. 5, *Daniel în groapa cu lei*).

„Sfințirea contrafăcută conduce în mod direct departe de Biblie. Religia este redusă la o fabulă. Sentimentele și impresiile sunt făcute regula pe care se bazează o decizie. În timp ce ei pretind a fi fără păcat și se laudă cu neprihănirea lor, acești pretendenți ai sfințirii învață că oamenii au libertatea de a încălca legea lui Dumnezeu și că cei care ascultă de preceptele ei au căzut din har. O prezentare a pretențiilor ei trezește opoziția lor și stârnește mânie și dispreț. Astfel, caracterul lor este dat pe față, pentru că „minte carnală este vrăjmășie contra lui Dumnezeu: pentru că ea nu este supusă legii lui Dumnezeu, nici, cu adevărat, nu poate fi” (Romani 8:7 engl. KJV).” — *Credința și faptele*, p. 53 engl. (cap. 6, *O avertizare contra sfințirii contrafăcute*).

b. Înseamnă oare a crede în nevoia de sfințire că noi trebuie să ne „câștigăm prin muncă” mântuirea? Ioan 14:15; 1 Ioan 3:5, 6.

Ioan 14:15: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.”

1 Ioan 3:5, 6: „Și știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat. Oricine rămâne în El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut.”

„Neprihănirea își are rădăcinile în evlavie. Nicio ființă umană nu este neprihănită decât atâta timp cât are credință în Dumnezeu și menține o legătură vitală cu El. La fel cum o floare de pe câmp are rădăcina ei în sol, la fel cum ea trebuie să primească aer, rouă, ploaie, și raze de soare, tot la fel trebuie să primim noi de la Dumnezeu ceea ce slujește vieții sufletului. Doar devenind părtași ai naturii Sale primim noi putere să ascultăm de poruncile Sale. Niciun om, de sus sau de jos, cu experiență sau fără, nu poate să mențină în mod constant în fața semenilor săi o viață pură, plină de forță, dacă viața sa nu este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Cu cât este mai amplă activitatea între oameni, cu atât mai strânsă ar trebui să fie comuniunea inimii cu Dumnezeu.” — *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 7, p. 194 engl. (sect. 4, *Lucrarea de publicații, subcap. Dependența de Dumnezeu*).

5. CUM RĂMÂNE CU SFINȚIREA?

- a. Este sfințirea – creșterea în caracterul creștin – în mod tipic observabilă pentru persoana în care apare ea? Marcu 4:26-29. Dar pentru alții?

Marcu 4:26-29: „El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic și, când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.”

„Influența nestudiată, inconștientă, a unei vieți sfinte este cea mai convingătoare predică ce poate fi dată în favoarea creștinismului. Argumentul, chiar când nu poate fi combătut, poate stârni doar opoziție; însă un exemplu evlavios are o putere căreia îi este imposibil să îi rezisti cu totul.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 511 engl. (cap. 50, *Condamnat să moară*)

- b. Ce anume arată că această creștere este continuă și că nu putem niciodată să ne odihnim mulțumiți de progresul și realizările noastre? 1 Corinteni 15:31; Matei 10:22; Filipeni 3:12-16.

1 Corinteni 15:31: „În fiecare zi, eu sunt în primejdie de moarte; atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.”

Matei 10:22: „Veți fi urâți de toți din pricina numelui Meu, dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.”

Filipeni 3:12-16: „Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit, dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta dar să ne însuflească pe toți care suntem desăvârșiți; și dacă în vreo privință sunteți de altă părere, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar în lucrurile în care am ajuns de aceeași părere, să umblăm la fel.”

„Domnul ar dori ca toți fiii și fiicele Sale să fie fericiți, plini de pace și ascultători... Prin credință, fiecare deficiență de caracter poate fi suplinită, fiecare mănjitură curățată, fiecare defect corectat, fiecare excelență dezvoltată.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 564 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

„Sfințirea nu este lucrarea unui moment, a unei ore, a unei zile, ci a unei vieți. Ea nu se câștigă printr-un episod fericit de sentimente, ci este rezultatul unei constante morți față de păcat și a unei trăiri constante pentru Hristos. Relele nu pot fi corectate, nici reforme nu pot fi îndeplinite în caracter prin eforturi slabe, intermitente. Doar prin efort îndelung, perseverent, prin disciplină dureroasă și conflict sever vom birui noi. Nu știm într-o zi cât de puternic va fi conflictul în ziua următoare. Atât timp cât domnește Satan, vom avea de supus eul, de biruit păcate ce întristează; cât timp va dura viața nu va exista un loc de oprire, nici un punct în care să ajungem și să putem spune ‚Am ajuns cu totul.’ Sfințirea este rezultatul unei ascultări de o viață întreagă.” — Ibid., p. 560, 561 (cap. 55, *Transformat prin har*).

Vineri

10 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum suntem noi tratați de Dumnezeu cu referire la fiecare moment al îndreptățirii?**
- 2. Cum arată Dumnezeu că dorința Sa pentru noi este mai mult decât doar iertare?**
- 3. Care este secretul transformării?**
- 4. De ce anume ne îndepărtează sfințirea contrafăcută?**
- 5. De unde știm că sfințirea implică o viață întreagă de creștere continuă?**

Vechiul Legământ

TEXTUL DE MEMORAT: „*Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda.*” (Evrei 8:8)

„Dumnezeu a văzut ce se întâmpla în tabără. El a văzut că poporul, chiar în timp ce gloria divină se odihnea asupra [muntelui] Sinai, cedase ispitelor lui Satan, și complota contra guvernării de care promisese să asculte.” — *The Youth's Instructor*, 21 noiembrie 1901.

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 370-373 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

Duminică

12 martie

1. SCLAVIA FACE CONFUZĂ MINTEA

a. Care era starea lui Israel timp de un număr de ani - și cum a afectat acea situație cunoștința lor despre Dumnezeu și legile Sale? Exodul 20:1, 2; Deuteronom 5:15.

Exodul 20:1, 2: „*Atunci, Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.”*

Deuteronom 5:15: „*Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul Dumnezeul tău te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins, de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să ții ziua de odihnă.*”

„În sclavia sa, poporul pierduse într-o mare măsură cunoștința de Dumnezeu și a principiilor legământului avraamic. Eliberându-i din Egipt, Dumnezeu încerca să le reveleze puterea Sa și îndurarea Sa, ca ei să poată fi conduși să Îl iubească și să se încreadă în El. El i-a condus la Marea Roșie – unde, urmăriți de egipteni, scăparea părea imposibilă – ca ei să poată realiza neajutorarea lor absolută, nevoia lor de ajutor divin; și atunci El a îndeplinit eliberarea pentru ei. Astfel ei au fost umpluți cu dragoste și grațitudine pentru Dumnezeu și cu încredere în puterea Sa de a-i ajuta. El îi legase de Sine ca eliberatorul lor din sclavia temporară.

Însă exista un adevăr chiar mai mare care trebuia imprimat în mințile lor. Trăind în mijlocul idolatriei și corupției, ei nu aveau o concepție corectă despre sfințenia lui Dumnezeu, despre păcătoșenia extraordinară a propriilor lor inimi, [despre] incapacitatea lor completă, prin ei înșiși, să ofere ascultare de legea lui Dumnezeu, și [despre] nevoia lor de un Salvator. Toate acestea ei trebuia să fie învățați.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. Unde i-a adus Dumnezeu cu scopul ca ei să înțeleagă sfințenia și sacralitatea legii Sale? Exodul 19:1, 5, 6.

Exodul 19:1, 5, 6: „În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns în ziua aceea în pustia Sinai...^{5,6}Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.”

Luni

13 martie

2. PĂCĂTOȘENIA PĂCATULUI

a. Cum au reacționat Israelii la promisiunile de binecuvântare chiar după ce au înțeles legea atunci când a fost rostită de Dumnezeu? Exodul 19:8; 24:3.

Exodul 19:8: „Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.”

Exodul 24:3: „Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele Domnului și toate legile. Tot poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ce a zis Domnul.”

„Poporul nu a realizat păcătoșenia propriilor lor inimi și faptul că fără Hristos era imposibil ca ei să țină legea lui Dumnezeu; și ei au intrat fără ezitare în legământ cu Dumnezeu. Simțind că erau în stare să își întemeieze propria lor neprihănire, ei au declarat: ‚Tot ceea ce Domnul a spus vom face, și vom fi ascultători.’ (Exodul 24:7). Ei fuseseră martori ai proclamării legii în maiestate înfricoșătoare și tremuraseră de groază în fața muntelui; și totuși doar câteva săptămâni trecuseră înainte ca ei să rupă legământul lor cu Dumnezeu, și să se plece pentru a se închina unui chip cioplit. Ei nu puteau spera la favoarea lui Dumnezeu printr-un legământ pe care ei îl încălcase; și acum, văzând păcătoșenia lor și nevoia lor de iertare, ei au fost aduși să simtă nevoia lor de Salvatorul descoperit în legământul Avraamic și arătat prin simboluri în jertfele ceremoniale. Acum prin credință și dragoste ei erau legați de Dumnezeu ca eliberatorul lor din sclavia păcatului. Acum ei erau pregătiți să aprecieze binecuvântările noului legământ.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371, 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

b. Care erau termenii acestui legământ? Deuteronom 27:26; Ezechiel 20:11; Leviticul 18:5.

Deuteronom 27:26: „Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia și cine nu le va face! Și tot poporul să răspundă: ‘Amin!’”

Ezechiel 20:11: „Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscute poruncile Mele pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele.”

Leviticul 18:5: „Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini va trăi prin ele. Eu sunt Domnul!”

c. Asemenea cu starea noastră naturală, ce erau ei incapabili să înțeleagă? Ieremia 17:9; Isaia 1:5, 6; 64:6.

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate s-o cunoască?”

Isaia 1:5, 6: „Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav și toată inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos, ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn.”

Isaia 64:6: „Toți am ajuns ca niște necurați și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mînjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul.”

„Voi nu puteți servi Domnului,” a spus Iosua: „căci El este un Dumnezeu sfânt... El nu va ierta fărădelegile voastre, nici păcatele voastre! Înainte ca vreo reformă permanentă să poată avea loc, poporul trebuia să fie condus să simtă incapacitatea lor în ei înșiși de a oferi ascultare de Dumnezeu. Ei încălcaseră legea Sa, ea îi condamna ca încălcători, și nu oferea nicio cale de scăpare. În timp ce ei se încredeau în propria lor tărie și neprihănire, era imposibil ca ei să își asigure iertare de păcat și să primească tărie pentru a asculta de legea lui Dumnezeu. Ei trebuia să înceteze să se mai bazeze pe propriile lor eforturi pentru salvare, ei trebuia să se încreadă în mod complet în meritele Salvatorului promis, dacă doreau să fie acceptați de Dumnezeu.” — Ibid., p. 524 engl. (cap. 49, *Ultimele cuvinte ale lui Iosua*).

Marți

14 martie

3. RATIFICÂND LEGĂMÂNTUL

a. După ce Moise a citit legea cu toate condițiile de blesteme și binecuvântări, cum a reacționat Israel în mod persistent? Exodul 24:7.

Exodul 24:7: „A luat cartea legământului și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul.”

„Mințile poporului, orbite și înjosite de sclavie, nu erau pregătite să accepte în mod deplin principiile cu implicații largi ale celor zece precepte ale lui Dumnezeu. Pentru ca obligațiile decalogului să fie mai deplin înțelese și implementate, au fost date precepte adiționale, ilustrând și aplicând preceptele celor zece porunci. Spre deosebire de decalog, acestea au fost date în mod privat lui Moise, care urma să le comunice poporului.” — *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 506 engl. (cap. 66, *Profesorii ca exemple de integritate creștină*).

„Moise scrisese, nu cele zece porunci, ci judecățile pe care Dumnezeu dorea ca ei să le respecte, și promisiunile [date] cu condiția că ei aveau să Îl asculte. El le-a citit pe acestea poporului, și ei s-au angajat să asculte de toate cuvintele pe care le-a spus Domnul. Moise a scris apoi legământul lor solemn într-o carte, și a adus jertfă lui Dumnezeu pentru popor. Și el a luat cartea legământului, și a citit-o în auzul poporului; și ei au zis: Tot ce a spus Domnul vom face, și vom fi ascultători.’ Și Moise a luat sângele și l-a stropit asupra poporului, și a spus: ‚Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi cu privire la aceste cuvinte.’ Poporul a repetat legământul solemn față de Domnul de a face tot ce spusese El și de a fi ascultător.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 240.

b. Ce s-a făcut imediat pentru a arăta caracterul serios al unei astfel de înțelegeri? Exodul 24:6, 8.

Exodul 24:6, 8: „Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar...⁸ Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: ‚Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.’”

„Astfel poporul a ratificat legământul său solemn cu Domnul de a face tot ceea ce spusese El, și să fie ascultător.” — *The Signs of the Times*, 6 mai 1880.

„Aici poporul a primit condițiile legământului. Ei au făcut un legământ solemn cu Dumnezeu, reprezentând în simbol legământul dintre Dumnezeu și fiecare credincios în Isus Hristos. Condițiile au fost în mod clar prezentate înaintea poporului. Ei nu au fost lăsați să le înțeleagă greșit. Când li s-a cerut să se decidă dacă vor să fie de acord cu toate condițiile date, ei au consimțit unanim să asculte de fiecare obligație. Ei consimțiseră deja să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Principiile legii au fost acum particularizate, ca ei să poată ști cât de mult era implicat în angajarea în legământul de a asculta de lege; și ei au acceptat detaliile legii, definite în mod specific.” — *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 114.

4. O GENERAȚIE PIERDUTĂ

- a. **Ce s-a întâmplat cu vasta majoritate a națiunii Israel, din cauza faptului că nu au reușit să înțeleagă incapacitatea lor de a se salva și de a ține legea în mod perfect fără ajutor divin? Numeri 26:63-65.**

Numeri 26:63-65: „Aceștia sunt aceia dintre copiii lui Israel a căror numărătoare au făcut-o Moise și preotul Eleazar în câmpia Moabului, lângă Iordan, în fața Ierihonului. Între ei, nu era niciunul din copiii lui Israel a căror numărătoare o făcuse Moise și preotul Aaron în pustia Sinai. Căci Domnul zisese: „Vor muri în pustie și nu va rămâne niciunul din ei, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.”

„Tot ce putem face pentru noi înșine este mânjit de păcat.” — *Parabolele Domnului*, p. 311 engl. (cap. 24, *Fără haina de nuntă*).

„Nicodim auzise predica lui Ioan Botezătorul referitoare la căință și botez, și cum le indica el oamenilor spre Cel care trebuia să îi boteze cu Duhul Sfânt. El însuși simțise că exista o lipsă de spiritualitate între evrei, că, într-o mare măsură, ei erau controlați de bigotism și ambiție lumească. El sperase la o stare de lucruri mai bună la venirea lui Mesia. Totuși mesajul cercetător de inimi al lui Ioan Botezătorul eșuase să îndeplinească în el convingerea de păcat. El era un fariseu strict și se mândrea cu faptele sale bune. El era stimat pe scară largă pentru generozitatea și dărnicia sa în susținerea serviciului templului și se simțea sigur de favoarea lui Dumnezeu. El a fost speriat de gândul unei împărății prea pure ca el să o poată vedea în starea sa actuală.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 171 engl. (cap. 17, *Nicodim*).

- b. **Era problema la Dumnezeu sau la poporul Său în acest „vechi” legământ? Evrei 8:8.**

Evrei 8:8: „Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile”, zice Domnul, „când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.”

„Un creștin natural (din fire)!’ Această idee înșelătoare a slujit multora ca un veșmânt de îndreptățire de sine și i-a condus pe mulți la o presupusă speranță în Hristos, care nu au avut nicio cunoaștere experimentală a Lui, a experienței Sale, a suferințelor Sale, a vieții Sale de tăgăduire de sine și sacrificiu. Neprihănirea lor, pe care ei se bazează atât de mult, este doar ca niște cârpe murdare. Hristos, Învățătorul iubit, spune: ‚Oricine vrea să vină după Mine, să se tăgăduiască pe sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.’ Da, să

Îl urmeze prin rău ca și prin bine. Urmați-L, împrietenindu-vă cu acei [care sunt] cei mai nevoiași și mai lipsiți de prieteni.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 177, 178 engl. (cap. 27, *Mândria în cei tineri*).

„Ce anume constituie nenorocirea, goliciunea celor care se simt bogați și cu multe bunuri? — Este lipsa neprihănirii lui Hristos. În propria lor neprihănire ei sunt reprezentați ca fiind îmbrăcați cu niște cârpe murdare, și totuși în această stare ei se fletează că sunt îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos. Poate să fie înșelăciune mai mare? După cum este reprezentat de profet, ei pot să strige ‚Templul Domnului, templul Domnului suntem noi’ (vezi Ieremia 7:4), în timp ce inimile lor sunt pline de trafic nesfânt și de troc (schimb în natură, fără bani) nedrept.” — *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 228 engl. (cap. 220, *Înțelegere a datoriei*).

Joi

16 martie

5. UN ALT LEGĂMÂNT NECESAR

a. Întrucât vechiul legământ este atât de lipsit de speranță, care era singura promisiune care putea da speranță celor care trăiau în perioada Vechiului Testament? Ieremia 31:31-33.

Ieremia 31:31-33: „Iată, vin zile”, zice Domnul, „când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor”, zice Domnul. „Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea”, zice Domnul: „Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.”

„Prin credință în Hristos, ascultarea de fiecare principiu al legii este făcută posibilă.

Spiritul robiei apare atunci când se încearcă a trăi în armonie cu religia legală, prin eforturi de a împlini în propria noastră putere cerințele legii. Există speranță pentru noi doar când venim sub legământul avraamic, care este legământul harului prin credință în Isus Hristos. Evanghelia predicată lui Avraam, prin care el avea speranță, era aceeași evanghelie care ne este predicată nouă astăzi, prin care noi avem speranță. Avraam a privit la Isus, care este Autorul și Încheietorul credinței noastre.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1077 engl. (cap. referitor la Romani 8).

b. Numiți câțiva eroi din Scriptură care au acceptat aceste promisiuni de ajutor divin. Evrei 11:4-32.

Evrei 11:4-32: „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort. Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută. Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeuul lor, căci le-a pregătit o cetate. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!” Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi. Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiașului său”. Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale. Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut, pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului. Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile

Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire. Prin credință a părăsit el Egiptul fără să se teamă de mânia împăratului, pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut. Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei. Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului după ce au fost ocolite șapte zile. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iefta, de David, de Samuel și de proroci!”

„Din secol în secol, eroii credinței au fost marcați de fidelitatea lor față de Dumnezeu, și ei au fost aduși în mod vizibil în fața lumii ca lumina lor să poată străluci către cei din întuneric. Daniel și cei trei tovarăși ai lor au fost exemple ilustre de eroism creștin... Din experiența lor în curtea Babilonului putem învăța ce va face Dumnezeu pentru cei care Îl slujesc cu inimă întreagă.” — *My Life Today*, p. 68.

Vineri

17 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum urmăm noi aceeași experiență a evreilor ca fiind incapabili să înțelegem adevărata semnificație a legii morale divine?
2. De ce s-au angajat ei cu ușurință în promisiuni pe care nu le puteau ține?
3. Cum suntem noi conduși să facem astăzi promisiuni similare lui Dumnezeu?
4. Ce a continuat să reapară în timpul restului istoriei lui Israel?
5. Ce exemple avem, care revelează că apostazia națională nu e nicio scuză pentru credința noastră oscilantă?

Veniți să (ne) judecăm împreună

TEXT DE MEMORAT: „Veniți acum, și să ne judecăm împreună (să stăm de vorbă rațional), spune Domnul: chiar dacă păcatele voastre ar fi cum e cârmâzul, se vor face ca zăpada; chiar dacă ar fi ca purpura, se vor face ca lâna.” (Isaia 1:18 engl. KJV).

„Legea lui Dumnezeu era temelia acestui [nou] legământ, care era pur și simplu un aranjament pentru a-i aduce pe oameni în armonie cu voia divină, așezându-i acolo unde ei puteau să asculte de legea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*) [Sublinierea adăugată].

Studiu recomandat: *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 45-77 (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

Duminică

19 martie

1. DOUĂ LEGĂMINTE

a. Pentru a fi îndreptățit în fața lui Dumnezeu, ce tip de acord este necesar din partea noastră? Psalmi 50:5.

Psalmi 50:5: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”

b. Pentru a face un astfel de acord, ce atitudine trebuie să avem noi? Isaia 1:18.

Isaia 1:18: „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”

c. Ce tip de opțiuni de legământ ni se oferă? Evrei 8:6-13.

Evrei 8:6-13: „Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă, cu cât legământul al cărui Mijlocitor este El e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune. În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile”, zice Domnul, „când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou, nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu și nici Mie nu Mi-a pasat de ei”, zice Domnul. „Dar iată legământul pe

care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeuul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei. Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor.” Prin faptul că zice: „Un nou legământ”, a mărturisit că cel dintâi este vechi, iar ce este vechi, ce a îmbătrânit, este aproape de pieire.”

„Termenii ,vechiului legământ’ erau ,ascultă și trăiește’: ,Dacă un om va face, el va trăi în ele’ (Ezechiel 20:11; Leviticul 18:5); însă ,blestemat să fie cel care nu confirmă toate cuvintele acestei legi ca să le facă.’ (Deuteronomul 27:26 engl. KJV.) ,Noul legământ’ era întemeiat pe ,promisiuni mai bune’ — promisiunea iertării de păcate și a harului lui Dumnezeu de a reînnoi inima și de a o aduce în armonie cu principiile legii lui Dumnezeu. ,Acesta va fi legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel: După acele zile, zice Domnul, voi pune legea Mea în interiorul lor, și o voi scrie în inimile lor.. Eu voi ierta nelegiuirea lor și Eu nu îmi voi mai aduce aminte de păcatul lor’ (Ieremia 31:33, 34 engl. KJV.)” — *Patriarhi și profeți*, p. 372 engl. (cap. 32, Legea și legămintele).

Luni

20 martie

2. DE CE ESTE NECESAR UN LEGĂMÂNT?

a. Ce ne separă (împiedică) să fim în părtășie cu Creatorul nostru? Isaia 59:2. Ce merităm noi? Geneza 2:17; Romani 6:23.

Isaia 59:2: „ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeuul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-L împiedică să v-asculte!”

Geneza 2:17: „dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

„În clipa în care Adam a cedat ispitei lui Satan și a făcut tocmai lucrul despre care Dumnezeu spusese să nu îl facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între cei vii și cei morți, spunând: „Să cadă asupra Mea pedeapsa. Eu voi sta în locul omului. Dă-i o altă perioadă de probă. Încălcarea (fărădelegea) așezase întreaga lume sub sentința de moarte. Însă în cer s-a auzit o voce spunând: „Am găsit o răscumpărare.’ Cel care nu a cunoscut niciun păcat a fost făcut păcat pentru omul căzut. ,Dumnezeu a iubit atât lumea, încât a

dat pe singurul Său Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.’ Hristos Și-a dat la o parte roba regală și coroana împărătească, și a renunțat la [poziția] Sa de comandă de [peste] întregul cer. El Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitate, ca să poată purta toate infirmitățile și să sufere toate ispitele omenirii. El a fost un Om al durerilor, și obișnuit cu mâhnirea. El era rănit pentru fărădelegile noastre, și zdrobit pentru păcatele noastre. Pedepsa care ne dădea pacea a fost asupra Sa și prin rănile Lui suntem vindecați. De dragul nostru El a devenit sărac, pentru ca prin sărăcia Lui noi să fim făcuți bogați. Pentru noi, El a părăsit adorarea îngerilor pentru insultele și blestemele unei gloate biciuite spre nebunie de preoți și conducători.”
— *The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

b. Ce măsură a luat Dumnezeu de la început pentru a abate sentința morții? Iov 33:24; compară de asemenea cu 1 Ioan 4:19; Apocalipsa 13:8.

Iov 33:24: „Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului: ‘Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!’ ”

1 Ioan 4:19: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.”

Apocalipsa 13:8: „Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.” (BTF)

„Planul de mântuire nu a fost un gând venit ulterior, un plan formulat după căderea lui Adam. El era o descoperire a tainei care a fost ținută în tăcere de-a lungul timpurilor eterne.’ (Romani 16:25, R.V.). El era o desfășurare a principiilor care din veacurile eterne au fost temelia tronului lui Dumnezeu. De la început, Dumnezeu și Hristos au știut de apostazia lui Satan. Dumnezeu nu a ordonat ca păcatul să existe, ci i-a prevăzut existența, și a luat măsuri pentru a face față teribilei situații de urgență. Atât de mare a fost dragostea Sa pentru lume, încât El S-a angajat prin legământ să Îl dea pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.’ Ioan 3:16.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 22 engl. (cap. 1, *Dumnezeu cu voi*).

Martți

21 martie

3. SĂMÂNȚA FEMEII

a. Când acel șarpe vechi, Diavolul, i-a înșelat pe primii noștri părinți în Eden, ce promisiune a făcut Dumnezeu, care oferă speranță rasei umane? Geneza 3:15.

Geneza 3:15: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

„Tendențele noastre naturale, dacă nu sunt corectate de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, au în ele semințele morții morale. Dacă noi nu devenim conectați în mod vital cu Dumnezeu, noi nu putem să rezistăm efectelor nesfînțite ale iubirii de sine, ale îngăduirii de sine și a ispitei de a păcătui.”
— *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 315, 316 engl. (sect. 5, *Cunoașterea esențială*, subcap. *Niciun timp de pierdut*).

b. Cine este această sămânță a femeii? Geneza 22:18; Galateni 3:8, 16; Evrei 2:14.

Geneza 22:18: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!”

Galateni 3:8, 16: „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.” ... Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

Evrei 2:14: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”

„De când a fost predicată prima predică a evangheliei, când în Eden a fost declarat că sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui, Hristos fusese înălțat drept calea, adevărul și viața. El era calea atunci când a trăit Adam, când Abel a prezentat lui Dumnezeu sângele mielului ucis, reprezentând sângele răscumpărătorului. Hristos era calea pe care erau salvați patriarhii și profeții. El este singura cale pe care noi putem avea acces la Dumnezeu.”
— *Hristos, Lumina lumii*, p. 663 engl. (cap. 73, *Să nu vi se tulbure inima*).

c. Întrucât Avraam nu s-a încrezut în nimeni altcineva decât în Hristos pentru iertarea păcatelor (Galateni 3:6-8), care a fost rezultatul aceluia tip de credință? Geneza 26:5.

Geneza 26:5: „pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele.”

„Moartea lui Hristos pe cruce a asigurat distrugerea aceluia care are puterea morții, care era cel în care și-a avut originea păcatul. Când Satan va fi distrus, nu va fi nimeni care să ispitească spre rău; ispășirea nu va fi nevoie să fie

repetată niciodată; și nu va mai exista pericolul unei alte rebeliuni în universul lui Dumnezeu. Singurul lucru care poate în mod eficient să restrângă păcatul în această lume de întuneric, va împiedica păcatul în cer. Semnificația morții lui Hristos va fi înțeleasă de sfinți și îngerii. Oamenii căzuți nu ar putea să aibă un cămin în paradis fără Mielul ucis de la întemeierea lumii. Să nu înălțăm noi atunci crucea lui Hristos? Îngerii îi acordă onoare și glorie lui Hristos, pentru că nici chiar ei nu sunt în siguranță, decât dacă privesc la suferințele Fiului lui Dumnezeu. Prin eficacitatea crucii, îngerii sunt păziți de apostazie. Fără cruce, ei nu ar fi mai în siguranță față de rău decât erau îngerii înainte de căderea lui Satan. Perfecțiunea îngerească a eșuat în cer. Perfecțiunea umană a eșuat în Eden, paradisul de fericire. Toți cei care doresc siguranță pe pământ sau în cer trebuie să privească la Mielul lui Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1132 engl. (cap. referitor la Ioan 3).

Miercuri

22 martie

4. RATIFICAREA LEGĂMÂNTULUI

a. Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, când a putut fi el ratificat — și ca urmare numit noul, sau al doilea legământ? Evrei 9:16.

Evrei 9:16: „În adevăr, acolo unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui ce l-a făcut.”

„Deși acest legământ a fost făcut cu Adam și reînnoit cu Avraam, el nu a putut fi ratificat până la moartea lui Hristos. El existase prin promisiunea lui Dumnezeu de când fusese făcută prima aluzie la răscumpărare; el fusese acceptat prin credință; totuși, când a fost ratificat de Hristos, el este numit un legământ nou.” — *Patriarhi și profeți*, p. 370, 371 engl. [Sublinierea autorului].

b. Dacă nu a fost ratificat până la moartea lui Isus, cum s-a aplicat el la acei copii ai Împăratului ceresc înainte de cruce? Evrei 6:13-18.

Evrei 6:13-18: „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine Însuși și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.” Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința. Oamenii, ce-i drept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei. De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca

Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte.”

„Legământul avraamic a fost ratificat prin sângele lui Hristos, și a fost numit ‚al doilea’ sau ‚noul’ legământ, pentru că sângele prin care a fost sigilat a fost revărsat după sângele primului legământ. Că noul legământ era valid în zilele lui Avraam este evident din faptul că a fost confirmat atât de promisiune cât și de legământul lui Dumnezeu — cele ‚două lucruri imutabile, și în care era imposibil ca Dumnezeu să mintă.’ (Evrei 6:18).” — *Patriarhi și profeți*, p. 371 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*).

„Cuvântul Său este dat ca garanție. Munții se vor îndepărta și dealurile vor fi mutate, însă bunătatea Sa nu se va îndepărta de la poporul Său, nici legământul Său de pace nu va fi mutat. Vocea Sa se aude: ‚Te-am iubit cu o iubire veșnică’ (Ieremia 31:3). ‚Cu bunătate veșnică voi avea îndurare față de tine’ (Isaia 54:8). Cât de uimitoare este această iubire, încât Dumnezeu Se coboară să îndepărteze orice motiv de îndoială și întrebări din temerile și slăbiciunile umane și prinde mâna tremurândă care este întinsă spre El în credință; și El ne ajută să ne încredem în El prin asigurări și garanții multiple. El a făcut cu noi un legământ trainic, cu condiția ascultării noastre, și El vine în întâmpinarea noastră în propria noastră înțelegere a lucrurilor. Noi credem că un legământ sau o promisiune din partea semenilor noștri, dacă este înregistrată, are totuși nevoie de o garanție. Isus a ieșit în întâmpinarea tuturor acestor temeri specifice, și a confirmat promisiunea Sa cu un legământ: ‚În care Dumnezeu, dorind ca în mod mai abundent să arate moștenitorilor promisiunii imutabilitatea sfatului Său, l-a confirmat cu un jurământ...’ Ce altceva ar putea face Domnul mai mult pentru a ne întări credința în promisiunile Sale?” — *That I May Know Him*, p. 262.

Joi

23 martie

5. TABLELE INIMII

a. Mulțumită sacrificiului lui Hristos pe cruce, ce oportunitate primim? Evrei 9:15.

Evrei 9:15: „Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.”

b. Ce apel face Dumnezeu la fiecare dintre noi personal, când evaluăm responsabilitatea noastră înaintea lui Dumnezeu? 2 Corinteni 6:2.

2 Corinteni 6:2: „Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”

„Aceași lege care a fost gravată pe tablele de piatră este scrisă de Duhul Sfânt pe tablele inimii. În loc de a încerca să ne întemeiem neprihănirea noastră proprie, noi acceptăm neprihănirea lui Hristos. Sângele nostru ispășește păcatele noastre. Ascultarea Sa este acceptată pentru noi. Atunci inima reînnoită de Duhul Sfânt va aduce ‚roadele Duhului.’ Prin harul lui Hristos, noi vom trăi în ascultare de legea lui Dumnezeu scrisă în inimile noastre. Având Spiritul lui Hristos, noi vom umbla așa cum a umblat El. Prin profet, El declara despre Sine: ‚Mă desfățez să fac voia Ta, O, Dumnezeul Meu: da, Legea Ta este în inima Mea.’ (Psalmi 40:8 engl. KJV.) Și când [era] între oameni, El a spus: ‚Tatăl nu M-a lăsat singur; pentru că Eu totdeauna fac acele lucruri care Îi plac.’ (Ioan 8:29).

Apostolul Pavel prezintă în mod clar relația dintre credință și lege sub noul legământ. El spune: ‚Fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos.’ ‚Facem noi, atunci, fără valoare legea, prin credință? Nicidecum: da, noi întărim legea.’ ‚Căci ceea ce legea nu putea să facă, prin faptul că era slabă prin trup’ – ea nu putea să îl îndreptățească pe om, pentru că în natura sa păcătoasă el nu putea să țină legea – ‚Dumnezeu trimițând pe propriul Său Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne; pentru ca neprihănirea legii să poată fi împlinită în noi, care urmăm nu după carne (firea pământească), ci după Duhul.’ (Romani 5:1 engl. KJV; 3:31 engl. KJV; 8:3, 4 engl. KJV.) — *Patriarhi și profeți*, p. 372, 372 engl. (cap. 32, *Legea și legămintele*) [Sublinierile adăugate de autor].

Vineri

24 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce experiențe ai avut în legătură cu încheierea de legămintे cu Dumnezeu?**
2. **Din ce motiv era pregătit Dumnezeu, atunci când Adam a păcătuit?**
3. **Ce ilustrații a folosit Dumnezeu pentru a menține în mod continuu în minte venirea lui Mesia?**
4. **De unde știm că Avraam era sub noul legământ?**
5. **Ce tip de legământ sau acord ești tu pregătit să faci cu Creatorul tău?**

Raționament pentru reformă

„Isus a fost ispitit în toate punctele ca și noi, pentru ca să poată ști cum să aline pe cei care urma să fie ispitiți. Viața Sa este exemplul nostru. El arată prin ascultarea Sa de bună voie că omul poate să țină legea lui Dumnezeu și că încălcarea legii, nu ascultare de ea, îl aduce în sclavie. Salvatorul era plin de compasiune și dragoste; El nu l-a respins niciodată pe cel cu adevărat căit, oricât de mare era vina sa; însă El a denunțat cu severitate ipocrizia de orice soi. El este familiarizat cu păcatele oamenilor, El știe toate acțiunile lor și citește motivele lor secrete; totuși El nu Se întoarce de la ei în nelegiuirea lor. El pledează și raționează cu păcătosul, și într-un sens – acela de a fi purtat El însuși slăbiciunea omenirii – El se pune pe un nivel cu el. „Veniți acum, și să raționăm împreună, spune Domnul: chiar dacă păcatele voastre ar fi precum cârmăzul, ele vor fi albe ca zăpada; chiar dacă ar fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.’

Omul, care a șters chipul lui Dumnezeu din sufletul său printr-o viață coruptă, nu poate, doar prin efort uman, să producă o schimbare radicală în sine însuși. El trebuie să accepte măsurile [oferite] de evanghelie; el trebuie să fie împăcat cu Dumnezeu prin ascultare de legea Sa și credință în Isus Hristos. Viața sa de acum înainte trebuie să fie guvernată de un principiu nou. Prin căință, credință, și fapte bune, el poate să își desăvârșească un caracter neprihănit și să pretindă, prin meritele lui Hristos, privilegiile fiilor lui Dumnezeu. Principiile adevărului divin, primite și cultivate în inimă, ne vor purta spre o înălțime a excelenței morale, pe care noi nu ne-am imaginat că e posibil pentru noi să o ajungem...

Aici este pentru om o lucrare de îndeplinit. El trebuie să privească oglinda, legea lui Dumnezeu, să discearnă defectele din caracterul său moral, și să dea la o parte păcatele sale, spălându-și haina caracterului în sângele Mielului. Invidia, mândria, răutatea, înșelăciunea, cearta, crima vor fi curățite din inima care este un recipient al dragostei lui Hristos și care cultivă speranța de a fi făcut ca El...

Însă influența unei speranțe a evangheliei nu îl va conduce pe păcătos să privească la mântuirea lui Hristos ca la o chestiune de har gratuit, în timp ce el continuă să trăiască în încălcare a legii lui Dumnezeu. Când lumina adevărului răsare asupra minții și el înțelege complet cerințele lui Dumnezeu și realizează măsura fărădelegilor sale, el își va reforma căile, va deveni loial lui Dumnezeu prin tăria obținută de la Salvatorul Său, și va duce o viață nouă și pură.”
— *Mărturiile pentru comunitate*, vol. 4, p. 294, 295 engl. (cap. 25, *Experiență și eforturi*).

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

Ianuarie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 7 – Capitolul 25: *Legea lui Dumnezeu de neschimbat (prima parte)*
- 14 – Capitolul 25: *Legea lui Dumnezeu de neschimbat (a doua parte)*
- 21 – Capitolul 26: *O lucrare de reformă*
- 28 – Capitolul 27: *Redeșteptări moderne (prima parte)*

Februarie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 4 – Capitolul 27: *Redeșteptări moderne (a doua parte)*
- 11 – Capitolul 28: *În fața raportului vieții (prima parte)*
- 18 – Capitolul 28: *În fața raportului vieții (a doua parte)*
- 25 – Capitolul 29: *Originea răului (prima parte)*

Martie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 4 – Capitolul 29: *Originea răului (a doua parte)*
- 11 – Capitolul 30: *Vrăjmășia dintre om și Satan*
- 18 – Capitolul 31: *Lucrarea duhurilor rele*
- 25 – Capitolul 32: *Cursele lui Satan (prima parte)*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Ianuarie

6. B: 16:51; CT: 16:42; IS: 16:35; SV: 16:39; MS: 16:50; CJ: 16:53; SM: 16:52; AR: 17:04
13. B: 16:59; CT: 16:50; IS: 16:44; SV: 16:47; MS: 16:58; CJ: 17:01; SM: 17:00; AR: 17:12
20. B: 17:08; CT: 16:58; IS: 16:53; SV: 16:57; MS: 17:08; CJ: 17:11; SM: 17:10; AR: 17:22
27. B: 17:17; CT: 17:08; IS: 17:04; SV: 17:07; MS: 17:18; CJ: 17:21; SM: 17:21; AR: 17:32

Februarie

3. B: 17:27; CT: 17:18; IS: 17:14; SV: 17:18; MS: 17:28; CJ: 17:31; SM: 17:32; AR: 17:42
10. B: 17:37; CT: 17:27; IS: 17:25; SV: 17:29; MS: 17:39; CJ: 17:42; SM: 17:43; AR: 17:53
17. B: 17:47; CT: 17:37; IS: 17:36; SV: 17:40; MS: 17:49; CJ: 17:53; SM: 17:54; AR: 18:03
24. B: 17:56; CT: 17:46; IS: 17:47; SV: 17:51; MS: 18:00; CJ: 18:03; SM: 18:05; AR: 18:13

Martie

3. B: 18:06; CT: 17:56; IS: 17:57; SV: 18:02; MS: 18:10; CJ: 18:13; SM: 18:16; AR: 18:23
10. B: 18:15; CT: 18:05; IS: 18:07; SV: 18:12; MS: 18:20; CJ: 18:23; SM: 18:26; AR: 18:33
17. B: 18:24; CT: 18:14; IS: 18:17; SV: 18:23; MS: 18:30; CJ: 18:33; SM: 18:36; AR: 18:43
24. B: 18:32; CT: 18:22; IS: 18:27; SV: 18:33; MS: 18:39; CJ: 18:43; SM: 18:46; AR: 18:52
31. B: 19:41; CT: 19:31; IS: 19:37; SV: 19:43; MS: 19:49; CJ: 19:53; SM: 19:56; AR: 20:01

Darurile Sabatului Întâi

7 ianuarie

pentru un Centru
Educațional și de
Sănătate în Adygea,
Caucazul de Nord,
Rusia

(vezi p. 4)

4 februarie

pentru Fondul
de Ajutoare
pentru
Dezastrele
Mondiale

(vezi p. 38)

4 martie

pentru o Capelă
în Pathankot,
Uniunea
Nord-Indiană

(vezi p. 70)

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

An open, glowing treasure chest is the central focus, set against a dark, starry space background. The chest is made of dark, weathered metal and is open, revealing a bright, golden light emanating from its interior. The lid is propped up, and the light creates a shimmering effect around the chest. The background is a deep blue and black space filled with numerous stars and nebulae, creating a sense of vastness and mystery.

COMORI DE ADEVĂR (I)

*Stând de vorbă
rational
cu Creatorul nostru*

ianuarie - martie 2023